

Ἐλεύθερα Νιότης

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ : Πρὸς τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος
- Μ. ΔΕΣΥΛΛΑ : Νὰ σώσουμε τὴ Νεολαία ἀπὸ τὰ νότια τοῦ φασισμού
- Τ. ΚΑΡΤΑΛΟΥ : Ἀπ' τὴ μεγάλη ἰδέα στὰ μεγάλα πολιτιστικά ἰδανικά
- Ε. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ : Δημοκρατικὸ κόμμα
- Β. ΦΙΛΙΑ : Νὰ κερδίσουμε τὴν εἰρήνη
- Μ. ΔΕΣΥΛΛΑ : Ὁ Δημοκρατικὸς ἀγώνας καὶ οἱ νέοι
- Γ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ : Ἀπ' τὴ μάχη τῆς Μενίνας
- ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥ : Ὁ Ρολλμπρέγερ καὶ ὁ συν. Ζεῦγος
Οἱ Ὄργανώσεις τῆς Νεολαίας μιλάνε ἀπὸ τὶς στήλες μας
- Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ : Σκίτσα καὶ σκέψεις γιὰ τὰ Δωδεκάνησα
Ὁ Ἐνωτισμὸς καὶ οἱ νέοι
Ἡ κίνηση τῆς ΕΕΝ
Ἐλεύθερες σκέψεις

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Διαχείριση—'Αλληλογραφία :
ΧΑΡΗΣ ΡΑΖΗΣ

Τὰ «Ἐλεύθερα Νιάτα» συνεχίζουν τὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ μας
«Μαχόμενα Νιάτα» ποὺ ἐβγαίνει μυστικά τὸν καιρὸ τῆς Κατοχῆς.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΙΑΤΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' (ΚΑΤΟΧΗ)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΧΡΟΝΟΣ Α'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8
ΑΘΗΝΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1946

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :
ΜΠΑΜΠΗΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 2
ΤΗΛ. 32-785
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 500

ΜΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

του ΠΑΝΑΓ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ συνείδηση τῶν νέων περνάει ἀπὸ μιὰ δύσκολη ἠθικὴ δοκιμασία. Ὅσοι νέοι διάλεξαν γιὰ μοῖρα τους τὰ ἄκρα δὲν ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν αἰσθανθοῦν. Τὰ ἄκρα ἀπαλλάσσουν τοὺς νέους ἀπὸ κάθε ἠθικὴ δοκιμασία καὶ ἐμπειρία, καὶ τοὺς ἐκθέτουν μόνο σὲ φυσικὲς δοκιμασίες. Ἔτσι, οὐσιαστικά, τοὺς κάνουν νᾶναι λιγώτερο ἄνθρωποι ἀπ' ὅ,τι τὸ θέλει ἡ φύση.

Ἡ ἠθικὴ δοκιμασία ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ νέοι, ὅσοι ἔχουν ἐλεύθερη τὴ συνείδηση καὶ ζητοῦν μάλιστα νᾶναι περισσότερο ἄνθρωποι κ' ἀπ' ὅ,τι τὸ θέλει ἡ φύση, προκαλεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς περιστατικά :

α) Τὸ δημοψήφισμα. Ὅσοι νέοι εἶναι μὲ τὴν ἀβασίλευτὴ Δημοκρατία—καὶ δὲ μπορεῖ παρά νὰ εἶναι μαζί της ὅσοι εἶναι στ' ἀλήθεια νέοι—ἔχουν καθῆκον νὰ ἐμμένουν στὴ γραμμὴ τους, ἔστω κ' ἂν κατηγοροῦνται ὅτι ἔτσι συνοδοιποροῦν μὲ τοὺς κομμουνιστές. Ἄν ὁ κομμουνισμὸς προσποιηθῇ ὅτι πιστεύει στὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὀμιλία, θὰ πρέπει νὰ πάψουμε τάχα ἐμεῖς νὰ εἶμαστε Χριστιανοί; Θὰ δώσουμε τάχα τὸ δικαίωμα στὸν κομμουνισμὸ νὰ μᾶς ἀποξενώνει ἀπὸ τίς ἰδέες μας μὲ τὸ νὰ τίς παίρνει καὶ νὰ τίς κάνει «φράσεις» δικῆς του καὶ μηχανικὲς λαχῆς τῆς μάζας του; Ὅσο βαρεῖα κ' ἂν εἶναι ἡ ἠθικὴ δοκιμασία μας, ὅταν ἀκούμε τὴν καθαρὴ ἔννοια καὶ τὴν ἐλεύθερα διαλεγμένη ἀπὸ μᾶς λέξη νὰ γίνεται λαχὴ κουρδισμένου ἀνελεύθερου πλήθους, χρέος μας εἶναι νὰ μείνουμε πιστοὶ σ' ὅ,τι πιστεύουμε, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸν ἀποτροπιασμὸ ποὺ αἰσθάνονται ἀπέναντί μας οἱ Τελῶναι καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

Τὸ δημοψήφισμα δὲν θὰ εἶναι τὸ τέλος τῆς δοκιμασίας μας. Ἄν ἐπικρατήσῃ ἡ ἀβασίλευτὴ Δημοκρατία, θᾶναι βαρεῖα ἡ ἀποστολὴ μας. Θὰ πρέπει νὰ τὴν σώσουμε—καὶ νὰ σώσουμε μαζί της τὴν Ἑλλάδα—ἀπὸ τὰ χέρια τῶν κακῶν τῆς φίλων, τῶν δῆθεν ὑποστηρικτῶν της. Τὸ ἔργο θὰ εἶναι δύσκολο καὶ οἱ ἀγῶνες ποὺ θὰ χρειασθοῦν μεγάλοι, ἀλλὰ μόνο μὲ ἀγῶνες σκληροὺς καὶ μεγάλους (καὶ ὄχι μὲ ψεύτικες λύσεις βασισμένες σὲ παροδικὲς ὀχλοκρατικὲς ψυχώσεις) ἐγκαινιάζουν οἱ λαοὶ πορείες σὲ δρόμους μεγάλους. Ἄν πάλι ἐπικρατήσῃ στὸ δημοψήφισμα ἡ Βασιλεία, τὸ ἔργο μας δὲν θὰ εἶναι λιγώτερο δύσκολο. Ἀσχετὰ ἀπὸ τὸ ἠθικὸ καὶ νομικὸ θέμα τοῦ κύρους ἑνὸς τέτοιου ἀποτελέσματος ποὺ αὐτὸ θὰ κριθῇ στὴν ὥρα του, καθῆκον μας θὰ εἶναι μπροστὰ στὸ τεταλεσμένο γεγονός τῆς Βασιλείας νὰ σώσουμε—ἀφοῦ θὰ ἔχουμε χάσει τὴν ἀβασίλευτὴ μορφή τῆς Δημοκρατίας—τὴν οὐσία τῆς Δημοκρατίας, τοὺς δημοκρατικὸς θεσμούς. Καμμιά ἀτυχία δὲν ἀπαλλάσσει τίς ἐλεύθερες συνειδήσεις ἀπὸ νέα καθήκοντα. Ὁ ἀληθινὰ ἐλεύθερος Ἕλληνας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παίξει τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴ συνειδησὴ του «κορώνα γράμμα» καὶ νὰ πεῖ: «ἢ τὸ ὄλον ἢ τίποτα»! Ἄν δὲν πραγματοποιηθῇ σήμερα τὸ ὄλον, θὰ κοιτάξουμε νὰ σώσουμε τὸ μέρος. Ἄν δὲν ἐπικρατήσῃ ἡ «Ἀβασίλευτὴ», θὰ πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ ὅπωςδήποτε ἡ «Δημοκρατία».

β) Ἡ «ἐθνικὴ» ὑπόθεση. Ὅπως στὴ δημοκρατικὴ ὑπόθεση περνάμε τὴ βαρεῖα δοκιμασία νὰ βλέπουμε δῆθεν πλάϊ μας ἐκείνους ποὺ σὰν ὀπαδοὶ τοῦ φασισμού τῆς ἄκρας

άριστερας είναι ουσιαστικά πολύ μακριά μας, έτσι και στην έθνική υπόθεση (στη διεκδίκηση των έδαφικών, των οικονομικών και των ήθικων δικαιών του έθνους μας) περνάμε την ήθικα βαρύτερη δοκιμασία ν' ακούμε να κραυγάζουν πλάι μας «Μεγάλη Έλλάδα» εκείνοι που σαν δοσίλογοι ή ήττοπαθείς στις ώρες του πολέμου και της κατοχής είχαν πουλήσει και τη «μικρή» Έλλάδα μας στον κατακτητή συμπαίχτη τοντας άμεσα ή έμμεσα μαζί του. Πρέπει τάχα και γι' αυτό να έγκαταλείψουμε την έθνική υπόθεση; "Αν για να μη συνοδοιπορήσουμε με τους κομμουνιστές πρέπει να έγκαταλείψουμε τη Δημοκρατία, και για να μη συνοδοιπορήσουμε με τους δοσιλόγους πρέπει να έγκαταλείψουμε την Έλλάδα, τί θα μείνει για μας; Με το έπιχείρημα αυτό που άποκαλύπτει την τυπικώτατη άναλογία των δύο περιπτώσεων άποστομώνονται οι Φαρισαίοι μεταξύ των έθνικοφρόνων που μας ζητούν να έγκαταλείψουμε τη Δημοκρατία έπειδή την χρησιμοποιοεί ως σύνθημα ο κομμουνισμός. Έμεις θα έμμείνουμε και στην Έλλάδα και στη Δημοκρατία, χτυπώντας μάλιστα με την Έλλάδα τους δήθεν ύπερεθνικιστές δοσιλόγους, και με τη Δημοκρατία τους δήθεν δημοκρατικούς κομμουνιστές.

γ) Η Τρομοκρατία. Η χώρα μας έχει μεταβληθεί σε μιá ζούγκλα παθών που οδηγούν συστηματικά στο έγκλημα. Η συνείδηση των νέων που πιστεύουν άληθινά στην Έλλάδα, στη Δημοκρατία και στον Άνθρωπισμό περνάει κι' άπ' αυτή την άποψη μιá βαρεία δοκιμασία. Πρέπει τάχα να παρασυρθομε όλοι στο έγκλημα; Αυτό θάταν ή άρνηση του έαυτου μας και της Έλλάδος. Πρέπει τάχα να καυτηριάσουμε τα έγκλήματα των μέν, συγχωρώντας ή κάνοντας πώς δέν βλέπουμε τα έγκλήματα των άλλων; Αυτό θάταν μικρό και άνάξιο Έλλήνων και έλεύθερων ανθρώπων.

Δέν ύπάρχει βέβαια άμφιβολία ότι το σύνθημα του ώργανωμένου έγκλήματος το έδωσε

ο φασισμός της άκρας άριστερας. Δικαιώνονται όμως τάχα έτσι τα έγκλήματα των συμμοριών της άκρας δεξιάς; Για τη δική μας τη συνείδηση το έγκλημα είναι έγκλημα, άπό οποιαδήποτε πλευρά και αίτια κι' όν προέρχεται. Χρέος μας είναι να καυτηριάσουμε και ν' αντιμετώπισουμε τα έγκλήματα των κομμουνιστικών συμμοριών που με τον πιο άτιμο και θρασύδειλο τρόπο άφνιδιάζουν έναν έρημο και άπομονωμένο σταθμό της χωροφυλακής, σκοτώνουν τους άνδρες του, και τρομοκρατούν όλόκληρες έπαρχίες, χρέος μας όμως έπίσης είναι να καυτηριάσουμε και ν' αντιμετώπισουμε με την ίδια άνένδοτη άποφασιστικότητα τα έγκλήματα των συμμοριών της δεξιάς που με τον ίδιο άτιμο και θρασύδειλο τρόπο άφνιδιάζουν και δολοφονούν έναν αντίπαλό τους ή λυμáινονται τά χωριά ώρισμένων περιοχών.

Η συνείδηση των νέων που είναι άληθινοί Έλληνες και άληθινοί Άνθρωποι δέν καλείται να κάνει έπιλογή μεταξύ έγκλημάτων. Καλείται, αντίθετα, να σταθί άντιμέτωπη στα έγκλήματα και στους έγκληματίες οποιασδήποτε μορφής και οποιασδήποτε δήθεν ιδεολογίας. Η Έλλάς χρειάζεται, ύστερ' άπό τόσες δοκιμασίες που έκαναν τους ήθικά μικρούς ή άδύνατους να πέσουν θύματα ή να γίνουν άσυνείδητοι δράστες ενός φαύλου κύκλου, ένα νέο ήθικό ήρωϊκό ξεκίνημα, και σ' αυτό το ξεκίνημα καλώ τους νέους. Όσοι είναι συνειδητοί Ένωτικοί άς δώσουν το σύνθημα και άς πάνε μπροστά. Είμαι βέβαιος ότι θ' ακολουθήσουν πλθθος νέοι, ότι ή στρατιά εκείνων που πιστεύουν με ίσοδύναμη πίστη στην Έλλάδα, στις δημοκρατικές έλευθερίες, και στον Άνθρωπισμό, θα όγκωθί, και στο τέλος ή νίκη θα είναι μαζί μας. "Αν είναι σκληρά τά χέρια και ή καρδιά των έγκληματιών, άς γίνη σκληρή κ' ή βούλησή μας, ή βούληση που καλείται να τους αντιμετώπιση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

◀ ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ ▶

Τὰ χάλια τὰ σημερινὰ δὲν τὰ περίμενε κανένας ἀπὸ κείνους πολεμήσανε. Ὅλα νὰ βρίσκονται σὲ κίνδυνο. Ἀκόμα καὶ ἡ εἰρήδη νὰ στέκεται σὲ πατερίτσες. Εἶναι δύσκολο νὰ πεί κανεὶς ἂν νικήσανε οἱ δυνάμεις τῆς δημοκρατίας ἢ ἂν ὁ κερδισμένος πρέπει νὰναι ὁ νικημένος φασισμός.

Ἐμεῖς μάλιστα οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν νίκη τῶν ἐλευθέρων λαῶν πάθαμε συμφορὲς πού δὲ τίς πάθαμε οὔτε μὲ τὴ φασιστικὴ κατοχή.

Καὶ τὸ τραγικὸ εἶναι πὼς τὸ κακὸ δὲν φαίνεται πὼς μπορεῖ τουλάχιστο, νὰ περιοριστεῖ μέχρις ἐδῶ.

Κι' εἶναι βέβαιο πὼς δὲ θὰ περιοριστεῖ—ὅσο βέβαιος εἶναι κι' ὁ Ἐθνικὸς κίνδυνος πού μᾶς ἀπειλεῖ—ἂν σύντομα δὲν ἀνιμετωπίσουμε τὴν κατάσταση ἀποφασιστικά.

Ἡ ἀρρώστεια προχώρησε ἐπικίνδυνα καὶ στὴ μεριὰ τῆς νεολαίας.

Ἡ γενιὰ τῆς θυσίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς σωτηρίας κινδυνεύει νὰ ἀποξενωθεί ἀπ' τὸ κορμὶ τῆς Ἑλλάδας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ νὰ συμπαρασύρει μαζί της ὅτι ὑπάρχει καὶ δὲν ὑπάρχει πάνω σ' αὐτὴ τὴ γῆ.

Σκέφτηκε ποτὲ κανεὶς σὰ δυνατό, αὐτὸν τὸ δραματικὸ μετασχηματισμὸ τῶν ἐθνικῶν μας δυνάμεων σὲ δαίμονες ἐθνικῆς καταστροφῆς; Ποιὸς μποροῦσε νὰ φανταστεῖ ποτὲ ὅτι ὁ Ράλλης, ὁ Λάμπου, ὁ Παπαγιαννόπουλος καὶ μὲ τὴ σειρά τους ὁ Μαγανᾶς κι' ὁ Σούρλας θὰ βρίσκανε ὑμνητὲς ἀνάμεσα στοὺς νέους, ἀνάμεσα στοὺς μορφωμένους νέους μάλιστα;

Οἱ εὐθύνες ὀπωσδήποτε ἄλλοῦ μποροῦν νὰ ἀναζητηθοῦν ἐκτὸς ἀπ' τὴ νεολαία.

Μὲ τὴν ΕΟΝ τῆς 4ης Αὐγούστου τὸ κακὸ δὲν ἔφτασε στὸ σημερινὸ σημεῖο.

Καὶ εἶναι πάντα οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι τῆς κακῆς ὥρας πού πρωταγωνιστοῦν στὸ ἠθικὸ ἐξάρθρομα τῆς νεολαίας. Ἀφοῦ τελειοποίησανε τὶς σπουδές του; κοντὰ στοὺς κουσίλιγκ καὶ τ' ἀφεντικά τους ἀσύδοτοι τσαλαπατάνε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους μας.

Καθηγητὲς στὴν προδοσία καὶ στοὺς τραμπουκισμοὺς σπρώχνουν ὄχι λίγους νέους στὸ προσφιλὲς τους ἐπ'ἀνγέλμα π' ἀριστέψανε. Θὰ σταθῶ στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ δώσω μιὰ εἰκόνα τῆς τραγελαφικῆς κατάστασης.

Τὸ πρῶτο μάθημα ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ τῶδωσε μέσα ἀπ' τὴ Βουλὴ ὁ χαρακτηριστικότερος ἐκπρόσωπος τῆς Δεξιᾶς ὅταν ζήτησε ἀπ' τὸν πρόεδρο τοῦ σώματος «νὰ γραφεῖ μὲ κεφαλαία γράμματα ὅτι ὁ Ἴω. Ράλλης εἶναι Ἐθνικὸς ἥρωας».

Τὸ δεύτερο δόθηκε πάλι μέσα στὴν ἴδια τὴ βουλὴ ἀπ' τοὺς κυβερνητικοὺς τῆς μοναρχικῆς παράταξης πού μὲ τίς ἐπιθυμίες της καὶ τὰ χειροκρο-

τήματά τους, ὅταν ὑμνοῦζε ὁ Δημητράτος οἱ «κοινοβουλευτικοὶ» ἄνδρες δικαίωσανε τὴ δικτατορία.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς δεξιᾶς πού ἐξελέγησαν ἀπ' τὸ λαό, ἐξυμνοῦν τοὺς τύραννους καὶ τοὺς δυνάστες αὐτοῦ τοῦ λαοῦ. Προσπαθήσανε—καὶ τὸ πετύχανε—νὰ μεταδώσουνε σ' αὐτὸ τὸ κομμάτι τῆς νεολαίας πού ὑποστηρίζει «δυναμικά» στὸ κοινοβουλευτικὸ νῆς ἔργο τὴ νοοτροπία τους καὶ τὴν ψυχολογία τους—νοοτροπία καὶ ψυχολογία κουσίλιγκ. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Ὅποιος δὲν ἔχει μάτια δὲ θὰ τὸ δεῖ καὶ δὲ θὰ κλάψει. Κι' ὅποιος εἶναι Ἑλληνας δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ θεωρήσει χρέος του καὶ ἔθνικὴ ἐπιταγὴ ν' ἀντιδράσει καὶ ν' ἀντισταθεῖ στὸν κατήφορο πού πῆρε αὐτὴ ἡ μερίδα τῶν νέων. Τὸ κράτος ἂν εἶταν κράτος ἐθνικὸ θάπρεπε νάχε ξεκαθαρίσει τὴ σαπισμένη ἀτμόσφαιρα γιὰ νάχε περιοριστεῖ καὶ τὸ κακὸ σκετικά. Κι' ἂν τὸ κράτος εἶχε κινηθεῖ κάπως ἔτσι δὲ θὰ ὑπῆρχαν οὔτε δοσίλογοι, οὔτε προδότες ἐλεύθεροι, οὔτε ἐγκληματίες στοὺς δρόμους ἀνάμεσά μας. Κι' ἔτσι θάδινε τὸ πρῶτο μάθημα ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀγωγῆς στὴ νέα γενιὰ πού ζαλίστηκε ὅσο καμμιὰ ἄλλη ἀπ' τὴ φασιστικὴ ἐπιδρομὴ στὶς ψυχὲς καὶ στὰ πνεύματα. Ἡ κυβέρνηση ὅμως δὲν ἔχει τὴ δύναμη καὶ τὴν ἱκανότητα ὄχι μοναχὰ ν' ἀντιδράσει ἀλλ' οὔτε κἂν σχηματικὰ νὰ κυκλώσει αὐτὸ τὸ τόσο σοβαρὸ πρόβλημα.

Μὲ τὴν ἀπάντησή του στὶς προγραμματικὲς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως ὁ Κανελλόπουλος χτύπησε δυνατὰ τίς καμπάνες: «Τὸ θέμα τῆς παιδείας τῆς νέας γενιᾶς» εἶπε «εἶναι ἰσοδύναμο μὲ τὸ θέμα τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων» ἀλλὰ κι' ἂν τὴν τῶπε ποὺς τᾶκουσε; Ὑστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ γίνεται φανερὸ πὼς τὸ βῆρος τῆς εὐθύνης πέφτει ὀλάκερο σὲ μᾶς, στοὺς νέους μὲ τίς δημοκρατικὲς ἀρχές. Νέους πλασμένους ἠθικὰ τόσο ὅσο τώρα εἶναι ἀδύνατο νὰ συναντήσει κανεὶς στὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ ἀνελεύθερου βίου καὶ πιδ πρῶτα. Δίνω δυὸ σκίτσα:

Ἐνας ἀλύτρωτος Ἕλληνας φοιτητῆς ἀνεβοῖνει στὸ βῆμα τῆς σχολῆς του γιὰ νὰ μιλήσει στοὺς συναδέλφους του γιὰ ζητήματα πού τοὺς ἐνδιαφέρανε καὶ μόλις ἀνοίγει τὸ στόμα του οἱ μοναρχικοὶ—ὁ ἀρχηγὸς τους διατηρεῖ σχέσεις μὲ τὸ Νικολοῦδη τοῦ φωνάζουν ἀπειλητικά «Νὰ βγεῖς ἔξω Βούλγαρε!»

Ἐνας ἄλλος δηλώνει, τρέμοντας ἀπ' τὴ λύσσα του καὶ τὸ κακὸ του, «Σ' ὅποιον δὲ εἶναι Βασιλόφρων θὰ τ' ἀνοίξουμε τὸν τάφο του» κι' οἱ σύντροφοί του τὸν καμαρώνουν περήφανοι.

Ἐμεῖς πιστεύουμε πὼς τὸ κακὸ μονάχα στὴ εἴσα του μπορεῖ νὰ κτυπηθεῖ θανατηφόρα. Κι' ἡ εἴσα του εἶναι ὁ φασισμὸς πού συμμαχησε μὲ τὸ δοσιλογισμὸ κι' οἱ ἀρχηγοὶ του μὲ τοὺς χρηματοδότες

[Ἡ συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 21]

ΕΘΝΙΚΟ ΩΡΙΜΑΣΜΑ

ΑΠ' ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ
ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΙΔΑΝΙΚΑ

ΚΙ' Η ΕΞΟΔΟΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Ἡ νοοτροπία Γκαίμπελς κινδυνεύει νὰ θάψει τὶς ὑγιεῖς ἀναπνοὲς τῆς ἱστορίας κάτω ἀπὸ πλημμύρες προπαγανδιστικῶν φυλλαδίων καὶ τυποποιημένων φράσεων. Γεμίζοντας τὴ ζωὴ συνθήματα, κινδυνεύει νὰ τὴν κάνει νὰ κινεῖται μέσα στὸ φτωχὸ καὶ στενὸ πλαίσιό τους καὶ νὰ τῆς στερήσει τὴν πρώτη χαρὰ τῆς πλατείας δημιουργικῆς συνείδησης. Γιατὶ παρασύρει στὸν πειρασμὸ τῆς εὐκολῆς καὶ φορμαρισμένης ἀπάντησης μὲ συνθήματα καὶ τοὺς ἐχθροὺς τῶν πρώτων συνθημάτων.

Πῶς θ' ἀπαντήσεις στὸν κομμουνιστὴ πὺ γράφει στὸν τοῖχο; Ἡ συντριπτικὴ ἀπάντηση πὺ ζητᾶται ἢ πλειοψηφία τῶν πολιτῶν εἶναι ἢ πίστη στὸ Ἔθνος. Πῶς νὰ τὴν κάνεις σύνθημα; Περιφέροντάς τη σὰ φράση, ὄχι μόνο πέφτει ἀβουλα στὴ στρατηγικὴ πρωτοβουλία τοῦ ἐχθροῦ πὺ θῆλει νὰ κάνει τὰ πάντα σύνθημα γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ δυναστεύει εὐκολώτερα τὴ ζωὴ, ἀλλὰ παθαίνει καὶ μιὰ πρῶτου μεγέθους ἤττα τακτικῆς παρασυρόμενος στὸν κλεφτοπόλεμο τῶν συνθημάτων μὲ τοὺς αἰφνιδιασμοὺς, τ' ἀστραπιαῖα ἀποτελέσματα καὶ τὶς πρῶτες χτυπητὲς ἐνιπλώσεις, ὅπου σοὺ μένουν ἀχρηστὰ τὰ βαριὰ ὄπλα πὺ διαθέτεις τῆς συγκροτημένης κ' ἰσοροπημένης συνείδησης, τῶν βαθειῶν κ' αἰώνιων αἰσθημάτων, τῆς ὠριμῆς καὶ καλοζυγισμένης σκέψης.

Στὴ σύγκριση τῆς κατοχῆς καὶ τὴν ἔξαρση τῆς ἀπελευθέρωσης, σὲ ψυχολογικὰ ἔκτακτη κατάσταση πνευμάτων, ἦταν ἴσως συγχωρημένο νὰ παρασυρθεῖ κανεὶς ἀπ' τὴν τακτικὴν τοῦ ἐχθροῦ. Ἄλλωστε ἓνα δυναμωμένο ἀπ' τὶς ἐθνικὲς περιπέτειες ἐνστικτο τῆς μεγάλης γερῆς μάζας τοῦ Ἔθνους μυριζόταν μόνο του τὴν ἀλήθεια. Σήμερα ὅμως, τὸ νὰ εἶσαι «ἐθνικιστὴς» (τῆς εἰδικῆς τυποποιημένης μορφῆς) εἶναι ἀνεπαρκὲς ὥστε καταντᾶει πολιτικὴ ἀνοησία νὰ παρουσιάζεται κανεὶς μονάχα μὲ μεγαλόστομες φράσεις: «ἢ Ἑλλάς!» ἢ Πατρίς!»—πολιτικὴ ἀνοησία καθόσον ἀφορᾷ τὸ νόημα του κ' ἐθνικὸ ἔγκλημα καθόσον ἀφορᾷ τὸν τόπο.

Γιὰ νὰ ἰσχύσει ἡ τελευταία διαπίστωση δὲ χρειάζεται κἂν νὰ πρόκειται γιὰ πατριδοκαπήλους. Κι' ὁ ἀνιδιοτελέστερος πατριώτης μπορεῖ ἐξ ἴσου καλὰ νὰ ζημιώσει τὸ Ἔθνος μένοντας ὁ ἴδιος συναισθηματικὰ στὴ μακάρια κ' ἀπροβληματίστη ἡρωϊκὴ περίοδο τῆς πρώτης ἐθνικῆς ἐξόδου τῶν ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἰδέας. Γιατὶ τὸ ἀδιαμόρφωτο ἐθνικὸ ἐνστικτο εἶναι ἴσως ἀρκετὸ καὶ περσεύει ὅταν ἀρνιέται ἀπλᾶ κ' ἀναιτιολόγητα τὴν ἐξουδεύριση τοῦ Κάλτσεφ. Εἶναι ἴσως ἀρκετὸ καὶ περσεύει ὅταν ἀρνιέται μὲ θαρραλέα καρδιά τοὺς Κενταύρους καὶ τοὺς Ἀλύκους. Εἶναι ἴσως ἀρκετὸ καὶ περσεύει ὅταν ἀρ-

νιέται μὲ φωτισμένα μάτια τὴ βέβαιη πραγματικότητα τῆς δύναμης τῶν Οὐνιων. Μὰ στὴ χλιοπροβληματίστη σημερινὴ κοινωνία, στοὺς πολὺπλευροὺς σημερινούς πολιτικούς ἀγῶνες, στὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα κοινωνικὰ προβλήματα καὶ στὴ σύνθετη σημερι-

νὴ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἐπικίνδυνη ἀφέλεια νὰ ἐμπιστευόμαστε στὰ καρποφύλλα—αὐτὰ, τὰ δαφνοστεφανωμένα. Ἡ Μεγάλῃ Ἰδέα πὺ ἦταν, ἀπλᾶ καὶ θαυμάσια, ἡ ἐπαναστατημένη βούληση μιᾶς ἀδίκημένης φυλετικῆς ζωτικότητος, τὸ ἐνστικτο τῶν ἐθνῶν τὸ ἀνάλογο μὲ τὸ ἐνστικτο αὐτοσυντήρησης τῶν ἀτόμων, δὲν εἶναι πιά ἀρκετὴ.

Μ' αὐτὴν ἢ φυλετικὴ ζωικότητα θαυματουργῆς στὸν κρίσιμο ἐθνικὸ ἀγῶνα τῆς ἑδαφικῆς ὀλοκλήρωσης. Ἡ Μεγάλῃ Ἰδέα, σὰν Ἰδέα, δὲν μπορούσε παρὰ μόνο μέχρι ἓνα σημεῖο νὰ πραγματοποιηθεῖ. Ἴσως ἂν ὀραματιζόμαστε μεγαλύτερα ὀράματα κ' ἐπιστρατεύαμε βούληση γιὰ μεγαλύτερους σκοπούς, νὰ πραγματοποιούσαμε τὰ ἴδια περίπου ποσοστὰ ἐπιτυχίας καὶ νὰ εἶχαμε ἔτσι μεγαλύτερα ἀποτελέσματα. Ὅπως ἴσως ἂν δὲν πετύχαμε «τὴν Ἀυτοκρατορίαν τῶν Κωνσταντινῶν», πετύχαμε ὅμως τὴ διάσωση μας σὰν ἔθνος, πὺ δὲ θὰ ἦταν κἂν νοητὴ σὰν παθητικὴ ἐθνικὴ ἄμυνα καὶ χωρὶς τὴν ἐνθουσιώδη σταυροφορίαν τοῦ μεγαλοϊδεατισμοῦ. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ σκέφτονται καλὰ πρὶν ἀνοίξουν τὸ στόμα τους ὅσοι συκοφαντοῦν τὴ Μεγάλῃ Ἰδέα γιὰ ἡγεμονισμὸ πὺ ἐκμεταλλεῦνταν τοὺς φτωχοὺς γιὰ νὰ ἀρελοῦνται οἱ πλούσιοι. Πρέπει νὰ σκέφτονται καλὰ μήπως, δίχως τὴ Μεγάλῃ Ἰδέα δὲ θὰ ἦσαν σὲ θέση νὰ λέν τὶς συκοφαντίας τους αὐτὲς ἑλληνικά. Ξέρουμε καὶ μεῖς νὰ συχαινόμαστε τὸν πόλεμο, μὰ γιὰ τὸ Θεὸ, ὄχι ἀνάμεσα σὲ κοπάδια λύκων, γιατί δὲ θέλουμε νὰ γίνουμε τὸ ξευτελισμένο μπαίγνιο τῶν λαῶν καὶ νὰ καταβροχθητοῦμε.

Ὅστε ἡ Μεγάλῃ Ἰδέα εἶναι δικαιωμένη ἱστορικὰ καὶ ὡς αὐτόματη ἀντίδραση ἐνὸς ἀδίκημένου λαοῦ καὶ ὡς ἡ πρακτικότερη μέθοδος ἐξασφάλισης τοῦ στοιχειώδους δικαιώματος τῆς ἐθνικῆς μας ὑπαρξῆς. Μὰ ὅταν συντριφίηκε μετὰ τὸ λαμπρότερο μεσορράγημά της, εἶχε πιά κάνει τὸν προορισμὸ της. Ἐπιστρατεύοντας κάθε ἐθνικὴ ἰκμάδα μᾶς εἶχε πλησιάσει στὴν ἑδαφικὴ ὀλοκλήρωση. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἡ παραδείσια ἀπλότητά της, παύοντας νὰ τροφοδοτεῖται ἀπ' τὴ σταυροφορικὴ ἱερότητα τῆς ἀπελευθέρωσης τῶν ἀλύτρωτων ἀδελφῶν, παύει νὰ εἶναι τὸ ἀληθινότερο καὶ εὐτυχέστερο ξέσπασμα τῆς φυλετικῆς ζωτικότητος καὶ μένει ἀνεπαρκὲς φράση. Γι' αὐτὸ ἡ φυλετικὴ ζωικότητα μετὰ τὸ 22 ἀρχίζει νὰ σπαταλιέται ἐθνικῶς ἄσκοπα.

Φεύγοντας ἢ Ἐλλάδα ἀπ' τὴ βαλκανικὴ παιδικότητα γιὰ νὰ μπεῖ στὴν εὐρωπαϊκὴ ὠριμότητα ἔπρεπε νὰ βρεῖ μιὰ πὺ σύνθετη κ' ἱκανοποιητικὴ ἔκφραση ζωῆς, πὺ δ' ἀντικαταστοῦσε τὴν ἀπλή

Μεγάλη Ίδέα στην πλήρη αξιοποίησή της φυλετική, ζωτικότητα. Στα διαλυτικά μεσοπολεμικά χρόνια καλείται τὸ ἔθνος ν' ἀπαντήσῃ ἂν θέλει νὰ παραιτηθεῖ ἀπ' τὴς «ἐθνικὲς περιπέτειες», τὴς «μεγαλομανίες», τοὺς «ἰμπεριαλισμοὺς» γιὰ νὰ ζήσει «ἡσυχά» φροντίζοντας «γιὰ τὴν εὐδαιμονία του» ἢ ἂν θὰ διοχέτευε τὴ βούλησή του γιὰ ἱστορικὴ παρουσία καὶ δράση σὲ νέες πλαιύτερες καὶ ἀνάλογες μὲ τοὺς ἀπαιτητικὸς καιροὺς κοίτες.

Σιγά, ἀθόρυβα μὰ σταθερὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔβγαζε τὴν ἀπόφασή του. Ἀνεπηρέαστος ἀπ' τὴ διάλυση ποὺ τὸ κυρίαρχο στὸ μεσοπόλεμο πνεῦμα τῆς γαλλικῆς παρακμῆς πόυιζε τὸν κόσμον, ἀνεπηρέαστος ἀπ' τοὺς ιεροβαρβαρισμοὺς τῶν κομμουνισμῶν καὶ τῶν φασισμῶν, τὴν ἀνικανότητα τῶν παλααιοκομματικῶν «ἡγετῶν» καὶ τ' ἄσμενα καὶ γελοῖα πειράματα— ὠρίμαζε στὴν ψυχὴ του τὴν ἀπόφαση νὰ μείνει πιστὸς σι' ἀνθρώπινα ἰδανικά ποὺ ὁ ἴδιος χιλιάδες χρόνια τώρα εἶχε ἀνακαλύψει γιὰ τὸν κόσμον. Κι' ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἦταν ὠριμὴ καὶ ἔτοιμη στίς 28 Ὀκτωβρίου, ἦταν ὠριμὴ καὶ ἔτοιμη στίς 6 Ἀπριλίου, ἦταν ὠριμὴ καὶ ἔτοιμη τὸ 1943 ὅταν ἀνάμεσα στὰ συντριπτικότερα διλήμματα σήκωνε ἤρεμα καὶ ἀποφασιστικὰ τὸ κεφάλι πάνω ἀπ' τὰ δίχτυα τῆς παγίδας, ὅπου ἡ ταλαιπωρημένη ἐθνική του νοσταλγία τὸν εἶχε ῥίξει.

Ἡ ἀπόφασή του γιὰ κατάρφαση τῆς ἀληθινῆς ζωῆς καὶ τῶν ὠραίων ἰδανικῶν ἦταν ὠριμὴ καὶ ἔτοιμη ὅταν ἦρθε ἡ μεγάλη ὥρα, ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι λαοὶ τῆς εὐρωποικῆς ἡπείρου χρειάστηκαν νὰ τὴν πάρουν κάτω ἀπ' τὰ ὦμα χτυπήματα ἐνὸς φοβεροῦ πολέμου ποὺ τοὺς ξύπνησαν ἀπ' τὴς ἄρρωστες, πλῆρες καὶ τὴς ψευδαισθήσεις.

Ἀπόδειξη τοῦ ἀποφασιστικῆς σημασίας αὐτοῦ προβαδίσματος τῆς Ἑλλάδας εἶναι καὶ τὸ ὅτι μόνο στὸν τόπον μας ἀπ' ὅλη τὴν Εὐρώπη μπόρεσε νὰ δοθεῖ ἀπ' τὸ 1935 κίβλας ἡ θεωρητικὴ σύλληψη καὶ πολιτικὴ ἔκφραση τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ Νόηματος. Ἄς θυμηθοῦν ὅσοι τὸ ζήσανε καὶ ὅσοι δὲν τὸ ζήσανε ἂς τ' ἀναζητήσουν στὰ φύλλα τῆς πρώτης περιόδου τῆς «Ἑλληνικῆς Φωνῆς» τὸ ψυχικὸ δέος ἀπ' τὸ δίχασμό, τὴν ἀγωνία γιὰ τὴν ἀπουσία (μετὰ τὴν συντριβὴ τῆς Μεγάλης Ίδέας) ἐθνικῶν ἰδανικῶν, τὴν ἀνησυχία γιὰ τὴν ἀγνόηση τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων. Θὰ γνωρίσουν ἐκεῖ τὴ βούληση ποὺ προεξοφλοῦσε τὴν 28 Ὀκτωβρίου, θ' ἀναγνωρίσουν στὴν Ίδέα τοῦ Ἐνωτισμοῦ (στὴ σύνθεση τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης στηριγμένη στὴν ὀργανικὴ ἐθνικὴ βούληση) τὸν προφήτη καὶ πρόδρομο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ίδέας, ὅπως τὴν συνέλαβαν μέσα στὸν πόλεμον οἱ ἡγέτες τῶν ἐλευθέρων μαχομένων ἐθνῶν.

Ἡ σταυροφορία γιὰ τὰ ἰδανικά αὐτὰ ποὺ ὠρίμαζαν στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ καὶ ἔσπασαν στίς 28 Ὀκτωβρίου καὶ ποὺ μποροῦν νὰ πετύχουν τὴν πιὸ πλήρη, πολὺπλευρὴ καὶ ἱκανοποιητικὴ γιὰ τὴ νέα ἐποχὴ ἔκφραση τῆς ὑπέροχης φυλετικῆς μας ζωτικότητας, ἡ σταυροφορία γιὰ τὰ ἰδανικά τῆς Ἑλευθε-

ρίας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ εἶναι ἡ μόνη ποὺ μπορεῖ νὰ πάρει ἐπάξια τὴ διαδοχὴ τῆς Μεγάλης Ίδέας. Ὅπως ἡ 25 Μαρτίου προδιαγράψε ἀποφασιστικὰ γιὰ ἑκατὸ χρόνια τὴ βούληση τοῦ ἔθνους ὅπου νὰ ὀλοκληρωθεῖ τὸ νόημά της, ἔτσι καὶ ἡ 28 Ὀκτωβρίου, ποὺ διαφέντευε τὰ ὠραιότερα ἰδανικά τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ φασισμοῦ, προδιαγράφει ἀποφασιστικὰ τὴ βούληση τοῦ ἔθνους γιὰ τοὺς μελλούμενους αἰῶνες.

Στὴν μεγάλη πολιτικὴ ἀπόφαση τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν τῶν ἰδανικῶν μᾶς τάσσει ἡ 28 Ὀκτωβρίου ὄχι ὅπως μέχρι χιτὸς ποὺ κυττάζαμε νὰ μιμηθοῦμε καὶ ἀγωνισοῦσαμε μὴν καθυστερήσουμε ἀπ' τὴν Εὐρώπῃ. Σήμερα δὲν εἶναι πιὰ νὰ μὴν καθυστεροῦμε. Ἡ χαρὰ μόνο τῆς πρωτοπορίας εἶναι ὅτι μπορεῖ ν' ἀντικαταστήσει ἐπαρκῶς τὴ Μεγάλῃ Ίδέα. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι τώρα νὰ ἡγεῖται. Ἐφόσον ἀποδείχτηκε στὸ θανάσιμον κριτήριο πὼς ἔχει βούληση καὶ ψυχὴ ἡγετικὴ ἀνάμεσα στὴν κατατρομαγμένη Εὐρώπῃ, δὲ φιβάται πὼς εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἐπιστροφίτευση ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν ἐχθρῶν της καὶ ἡ ἀνοησία μερικῶν Ἑλλήνων γιὰ νὰ οἰχεῖ στὸ ραγιαδισμό καὶ στὴ νεύρωση τῆς ἡττοπάθειας.

Τὸ μεγάλο πολιτικὸ καθήκον τῶν Ἑλλήνων εἶναι εἶναι σήμερα: Πέρα ἀπ' τοὺς ἀνόητους φανατισμοὺς, νὰ βροῦν πιεὲς εἶναι οἱ πολιτικὲς κινήσεις ποὺ ἐκφράζουν ἀληθινότερα τὴν εὐλημένη αὐτὴ ἀπόφαση τοῦ ἔθνους γιὰ ἡγεσία στὸν πολιτισμό. Θὰ τίς ζητήσουν ἀνάμεσα στοὺς πατριδοκάπηλους καὶ τοὺς ζητωπόλεμους ἢ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ὄχι μόνο μιλάνε γιὰ Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ μιλάνε Ἑλληνικά αἰσθάνονται ἑλληνικά, ἔχουν συνέπειες πρὸς τὴν ἐθνικὴ τους πίστη ἑλληνικὲς ἰδέες καὶ πολιτικὲς ἀρχές: Γιατί, ἐπιτέλους, τί εἶδους «ἐθνικιστὲς» μπορεῖ π.χ. νὰ ἦσαν ὅσο καὶ ἄν φώναζαν «ἢ Πατρίδι!»— οἱ διάφοροι συνεργάτες τοῦ χρυσοῦ σήματος τῆς ΕΟΝ ποὺ χαιρετοῦσαν φασιστικά, ντροπιάζοντας τὴ στοιχειωδέστερη ἑλληνικὴ ἀλήθεια τῆς ἐλευθερίας.

Μᾶς καλεῖ ἕνας ἀγώνας συνειδητοποίησης τῆς ἐθνικῆς μας βούλησης καὶ διαπόσης καὶ τοῦ τελειοῦ μέρους τοῦ ἑαυτοῦ μας ἀπ' τὴς ἑλληνικὲς ἀλήθειες, μακριὰ ἀπ' τὴν ἐπιπόλαιη φανασία τῶν δημαγωγικῶν συνθημάτων. Ἡ πνευματικὴ ἐκβαθίωση μὲ τὰ προπαγανδιστικὰ λόγια καὶ συνθήματα καὶ τὴς ἐγγυπωσιακῆς φράσεις δὲν καταπολεμεῖται μὲ τ' ἀντίθετα συνθήματα, ἀλλὰ μὲ τὴν ὑπερνίκηση μὲς στὴ συνειδησή μας τοῦ φαύλου κύκλου τῶν συνθημάτων καὶ τὴν προσπέλαση ἐνὸς οὐσιαστικοῦ καὶ ἀληθινοῦ τρόπου ἱστορικῆς παρουσίας. Κι' ἡ ἀληθινότερη καὶ γερότερη ἐντολὴ ποὺ πηγάζει ἀπ' τὴ λαϊκὴ ψυχὴ τῆς 28 Ὀκτωβρίου εἶναι μιὰ: Νὰ ξαναδόσουμε γνήσιες καὶ ἀκατήλετες τὴς ἑλληνικὲς ἀξίες τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς ἀλήθειας, τοῦ ἀντρικοῦ ἠθους—σὲ μιὰ μεγάλη ἐθνικὴ ἐξόρμηση γιὰ ἡγεσία πολιτισμοῦ.

ΤΑΚΗΣ ΚΑΡΤΑΛΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Οι δυνάμεις της βίας οργανωμένες σε κομματικούς στρατούς με άτσαλένια πειθαρχία και με απaráμιλλο μαχητικό πνεύμα επιτίθενται χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα έναντι της δημοκρατίας. Οι ελεύθερες δημοκρατικές δυνάμεις, τα δημοκρατικά κόμματα πλαδαρά στην οργανωτική τους διάρθρωση, άπειθάρχητα, χωρίς συγκεκριμένο ιδεολογικό και αγωνιστικό προσανατολισμό αντίτασσουν στη φοβερή επίθεση του έχθρου παθητικού άμυνα, που σημαίνει διαρκή υποχώρηση και εγκατάλειψη επικαίρων θέσεων και επάλξεων. Για να σωθεί η δημοκρατία, ή πολιτική και ή πνευματική, πρέπει οι ελεύθερες δημοκρατικές δυνάμεις—χωρίς να πάψουν ούτε στιγμή να είναι ελεύθερες—να πειθαρχήσουν και να οργανωθούν, πρέπει να γίνουν μαχόμενες δυνάμεις.

Στο επόμενο κεφάλαιο θα αναπτύξουμε ποιές προϋποθέσεις θεωρούμε απαραίτητες για την δημιουργία ενός τέτοιου κινήματος παίρνοντας για βάση το Ε.Ε.Κ. που κατά την γνώμη μας συγκεντρώνει συνολικά ή μερικά τα παρακάτω στοιχεία.

ΚΟΜΜΑ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑΤΑ

Τα κόμματα του μαρξιστικού σοσιαλισμού—δημοκρατικού και ολοκληρωτικού—περιλαμβάνουν στις αρχές και τα καταστατικά τους κοσμοθεωρητικής και βιοθεωρητικές διακηρύξεις, τρόπους και μεθόδους έρμηνείας του κόσμου, της ανθρωπίνης ζωής και της ανθρωπίνης ιστορίας. Έτσι και ή προσχώρηση σ' ένα μαρξιστικό κόμμα δέν συνεπάγεται μόνον την αποδοχή πολιτικών και κοινωνικών αίτημάτων, αλλά και του κοσμοθεωρητικού δόγματος.

Σε περίπτωση που ο μαρξιστικός σοσιαλισμός είναι ολοκληρωτικός και κάτω από την μορφή του κόμματος της πρωτοπορείας του προλεταριάτου καταλαμβάνει βίαια την έξουσία και εγκαθιδρύει την προλεταριακή δικτατορία δέν απαγορεύει μόνον κάθε έκδήλωση κατά του συγκεκριμένου πολιτικού καθιέρωτος ή και των συγκεκριμένων πολιτικών πράξεων αλλά και στο χώρο του πνεύματος από την φιλοσοφία μέχρι την τέχνη κάθε απόκλιση έστω και λεπτομερητική από το έκτακτα συγκροτημένο μαρξιστικό δόγμα, άποτέλει παράνομη και κολάσιμη ενέργεια. Έτσι ο ελεύθερος χώρος του πνεύματος μεταβάλλεται σε αντικείμενο καθολικά ρυθμιζόμενο από την πολιτική πράξη.

Παρόμοια το έθνικοσοσιαλιστικό κόμμα είχε συγκροτημένη κοσμοθεωρία για τα μέλη του. Το Έθνικοσοσιαλιστικό κόμμα ρυθμίζει—άν όχι στον ίδιο βαθμό με τα κομμουνιστικά κόμ-

ματα—πάντως άποφασιστικά την πνευματική ζωή της Γερμανίας.

Η ιδεολογία του Ε.Ε.Κ. δέν είναι κοσμοθεωρητικό δόγμα αλλά σύστημα πολιτικών και κοινωνικών αίτημάτων, των όποιων ήγετικοί φορείς είναι εκείνοι που έχουν υπεραξική και υπερατομική συνείδηση.

Τα μέλη του κόμματος είναι ελεύθερα να θεμελιώνουν—και πρέπει να θεμελιώνουν έφ' όσον είναι ήγετική πρωτοπορεία—τά ένωτικά, πολιτικά και κοινωνικά αξιώματα στην κοσμοθεωρία που ανταποκρίνεται στην ψυχική και πνευματική τους ιδιομορφία.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΟΠΑΔΩΝ.

Το Ε.Ε.Κ. είναι κόμμα πρωτοπορείας. Αυτό σημαίνει ότι μέλη του κόμματος μπορούν να είναι όχι όσοι άπλως άποδέχονται τις αρχές του, αλλά όσοι τις έχουν συνειδητοποιήσει και αγωνίζονται για την επικράτησή τους. Το Ε.Ε.Κ. δέν είναι το πρωτοποριακό τμήμα ώριμης τάξεως δλδ. το τμήμα εκείνο της τάξεως που έχει συνειδητοποιήσει πιο άρτια τα ταξικά του συμφέροντα και που συνεπώς είναι σε θέση να αγωνισθεί ήγετικά για να επιτύχει την κοινωνική και πολιτική επικράτηση της τάξεώς του. Το Ε.Ε.Κ. είναι κόμμα πρωτοπορείας γιατί θέλει να βασισθεί στην υπεραξική και υπερατομική συνείδηση και ψυχολογία όλων εκείνων που με την παιδεία έχουν απολυτρωθεί από την ψυχολογία της ταξικής τους καταγωγής και έχουν μεταβληθεί σε υπερατομικές και υπεραξικές πολιτικές βουλήσεις, ικανές να ήγηθούν στον άγωνα για την ήθική και κοινωνική αναμόρφωση του τόπου.

Η στρατολογία λοιπόν των μελών του κόμματος σε αντίθεση με άλλα κόμματα που δέχονται στις τάξεις τους όσους άποδέχονται άπλως τις αρχές τους,—είναι στενή.

Όπαδοι του κόμματος είναι τα άτομα που ένω δέν μετέχουν στις οργανώσεις του κόμματος και δέν καθορίζουν φυσικά την γραμμή τους, τό υποστηρίζουν έκλογικά και που με την κατάλληλη δράση των οργανώσεων του κόμματος μπορούν να κινητοποιηθούν και να λάβουν μέρος στους λαϊκούς και έθνικούς άγώνες του κόμματος.

Ποιά λαϊκά στρώματα πρόσκεινται ιδεολογικά προς τις Ένωτικές αρχές; Από ποιά λαϊκά στρώματα μπορεί ο Ένωτισμός να στρατολογήι τους όποδούς του;

Τα βασικά στοιχεία της Ένωτικής ιδεολογίας είναι ή υπεραξική συνείδηση και ή πίστη προς το έθνος, την δημοκρατία και το σοσιαλισμό. Υπεραξική συνείδηση έχουν τα μικροαστικά

καί άγροτικά στρώματα τά όποία κινούνται στην πολιτική ζωή έν μέρει από προσωπικά συμφεροντολογικά έλατήρια που παίρνουν την μορφή παλαιοκομματικής συναλλαγής κυρίως όμως από πατριωτικά συνθήματα. Αύτές οι λαϊκές μάζες στα χρόνια της κατοχής έγκολπώθηκαν τις σοσιαλιστικές ιδέες χωρίς όμως και να τις έχουν σημαντικά συνειδητοποιήσει και πολιτικά αξιοποιήσει διότι ή πολιτική τους τοποθέτηση, ή προσκόλλησή τους στα αντιδραστικά κόμματα της δεξιάς που όφείλεται βέβαια σε ψυχώσεις άποτελέσματα της έγκληματικής πολιτικής του Κ.Κ.Ε. εύρίσκεται σε αντίθεση με την ιδεολογική τους πίστη.

Από την άλλη μεριά οι Έλληνικές εργατικές μάζες έχουν έντονα άνεπτυγμένη την ταξική τους συνείδηση χωρίς όμως και να είναι ό άποκλειστικός ρυθμιστής του ιδεολογικού τους προσανατολισμού, γιατί και τά έθνικά ιδανικά δέν παύουν να κινούν τους Έλληνες εργάτες. Οι Έλληνικές εργατικές μάζες είναι συνειδητοποιημένες σοσιαλιστικά, τους έλλείπει όμως δημοκρατική διαπαιδαγώγηση διάφορες ψυχώσεις και ή άπουσία ισχυρών σοσιαλιστικών κομμάτων τις έχει ρίξει κατά ένα μεγάλο ποσοστό, στις άγκάλες του κομμουνισμού.

Τό ΕΕΚ με σωστή πολιτική γραμμή που να άνταποκρίνεται στα λαϊκά αίτήματα, με αξιες πολιτικές πράξεις και με όργάνωση και διαφώτιση που να αξιοποιεί τις άπειρες δυνατότητες της σύγχρονης τεχνικής θα μporέσει να πλησιάσει πολιτικά τις μάζες του Έλληνικού λαού και να τις συνειδητοποιήσει σοσιαλιστικά υπεραστικά και δημοκρατικά.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Για να επιτύχουμε την πλήρη δημοκρατική λειτουργία του κόμματος πρέπει να εξασφαλίσουμε και την δημοκρατική άνάδειξη των όργάνων και των έπιτροπών του κόμματος και τον έλεύθερο έλεγχο των αποφάσεων από τά μέλη χωρίς συγχρόνως να χαλαροῦται ή όργανωτική στερεότητα και να παρεμποδίζεται ή μαχητική προβολή της κινήσεως.

Η επέκταση της δημοκρατικής άναδειξεως των όργάνων και στις κατώτερες και κατώτατες βαθμίδες της κομματικής ιεραρχίας εξαρτάται από τó μέγεθος της ιδεολογικής και άγωνιστικής συνειδητοποιήσεως των μελών.

Η κριτική και ό έλεγχος μέσα στο κόμμα είναι άναγκαία διότι και την άνάδειξη πολιτικών συνειδήσεων υποβοηθεί αλλά και την όρθότητα της πολιτικής γραμμής με τον έλεύθερο διάλογο εξασφαλίζει. Ο έλεγχος όμως και ή κριτική δέν πρέπει να κλονίσουν την πειθαρχία και την κανονική λειτουργία ενός οργανισμού που μάχεται. Γιαυτό νομίζουμε ότι ή κριτική από τά μέλη στα τρέχοντα ζητήματα πρέπει να έπι-

τρέπεται μόνο μέσα στις όργανώσεις του κόμματος στις όποιες άνήκουν. Αντίθετα ή κριτική και ή συζήτηση άπάνω στα γενικά ζητήματα πολιτικής γραμμής και τακτικής πρέπει να έπιτρέπεται μέσα σε όλόκληρο τó κόμμα.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Τό κόμμα είναι επαναστατικό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θέλει να έπικρατήσει με βίαια και αντιδημοκρατικά μέσα, γιατί έπιδιώκει την κατάργηση του κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος και όλης της συνυφασμένης με αυτό ήθικής σαπίλας και την έγκαθίδρυση ενός καινούργιου ήθικά και κοινωνικά κόσμου. Η κατάργηση του άστικού καθεστώτος προϋποθέτει μακρούς και σκληρούς άγώνες των όποιων φορείς μπορούν να είναι μόνο άγωνιστικές συνειδήσεις έμφορούμενες από επαναστατική ψυχολογία.

Τό ΕΕΚ είναι και για ένα άλλο λόγο κόμμα με επαναστατική ψυχολογία είναι τó κόμμα που θα άντιταχθεί μαχητικά στην έπίθεση των δυνάμεων της βίας.

Η επαναστατικότητα του κόμματος έχει σφυρηλατηθεί μέσα στους άγώνες του έθνους για την πολιτική του και έθνική του έλευθερία. Τό ΕΕΚ έχει άνδρωθεί μέσα στη πάλη του έθνους κατά της δικτατορίας της 4ης Αύγούστου και κατά του κατακτητή.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ

Η θέση των νέων μέσα σε ένα κόμμα πρωτοπορείας δέν μπορεί παρά να είναι ξεχωριστή. Βέβαια, πάντα οι νέοι στους μεγάλους ιδεολογικούς άγώνες έπαιζαν σημαντικό ρόλο. Οι ιδέες μέσα στις ψυχές των νέων από λογικά σχήματα γινόντουσαν ζωοποιός μύθος, φλεγόμενη ζωή, επαναστατική πράξη.

Η έποχή μας όμως είναι ιδιαίτερα προνομιακή για τους νέους διότι οι νέοι δέν είναι πιά άπλοι στρατιώτες, είναι ήγέτες. Η περασμένη γενιά δίχασε τη ζωή της μέσα σε δύο έποχές έτσι είναι φυσικό να θέλει με τά κριτήρια και τις άρχες που διαμόρφωσε την πολιτική και κοινωνική ζωή της περασμένης έποχής να υποτάξει τις καινούργιες δυνάμεις. Η νέα γενεά άνδρώθηκε πολιτικά άκριβώς τη στιγμή εκείνη που μέσα από την όδύνη του πολέμου φαινότανε καθαρά ή νέα έποχή. Και ή νέα γενεά δέν άντίκρουσε άπλως τó γεγονός αλλά άγωνίστηκε έχοντας πάντα συνείδηση ότι οι άγώνες και ή θυσίες τους θα φέρνανε την νέα έποχή. Η νέα γενεά μέσα στους πολύμορφους και κοσμοϊστορικούς άγώνες της άπόκτησε τεράστια πολιτική πείρα την όποιαν καλείται τώρα να αξιοποιήσει ήγετικά. Όσοι άγνοούν την ήγετική άποστολή της νεότητας άρνοῦνται τις νέες δυνάμεις. Καί όσοι άρνοῦνται τις νέες δυνάμεις άρνοῦνται τó μέλλον και τó παρόν.

Ε. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Χρόνος και περισσότερο έχει περάσει από τότε, που ο κρότος των κανονιών κατάπαυσε, από τότε, που ήρθαν στην Ευρώπη οι στρατοί της Λευτεριάς και πέτυχαν τη λύση του πεντάχρονου δράματος.

Απόλυτη κι' ολοκληρωτική υπήρξε η καταστροφή της ναζιστικής Γερμανίας. Μά δεν μπορούσε να γίνει κι' αλλιώς. Η Γερμανία επαναστάτησε έναντι στην ανθρωπότητα, αφαίρεσε τη ζωή από εκατομμύρια ανθρώπους, εκονιορτοποίησε πόλεις, ξπνιξε τη λεύτερη ανάσα, τη λεύτερη σκέψη των λαών της γης. Έπρεπε να τιμωρηθεί για τὸ συμφέρο της ανθρωπότητας και του πολιτισμοῦ και τιμωρήθηκε. Οι λαοί της Ευρώπης αὐτοὶ ἀκριβῶς για τοὺς ἑποίους ἢ ἀνεξαρτησία, ἢ λευτεριά, ὁ ἀνθρωπισμὸς εἶχαν καταντήσει κάτω ἀπ' τὴ μπότα τοῦ λαοῦ της ρατσικῆς ὑπεροχῆς, ἀνίπαρκτα ἄν και ποθητά, που θύμιζαν περασμένες ἐποχές, ἐποχές που ἢ ἀνθρώπινη ζωὴ, ἢ ἀτομικὴ λευτεριά, τὸ δικαίωμα της κυριότητος πάνω στ' ἀποχτήματα τοῦ ἰδρωτὰ ἦταν σεβαστὰ μουνδιασμένοι, κατὰπληκτοι στὴν ἀρχὴ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀστρακαία μεταβολὴ της κατάστασης οἰχτηκαν ἀργότερα στὸ στίβο για νὰ κερδίσουν τὴ μάχη της Εἰρήνης πάλεψαν και παλεύουν για ν' ἀνασυγκροτηθοῦν, για ν' ἀναστηθοῦν, για νὰ δημιουργήσουν.

Στὴν Ἑλλάδα ὁμος δὲ συνέβηκε τὸ ἴδιο. Ἡ Ἑλλάδα αὐτὴ, που ὑπῆρξε ἕνας ἀπ' τοὺς σπουδαιότερους σιντελεστες της Νίκης, αὐτὴ, που πρώτη ὅπως πάντα βροντοφώναξε τὸ παρὸν στὸ προσκλητήριο της Ἱστορίας για τὸ ἀγῶνα δὲν τὸ φώναξε οὔτε θὰ τὸ φωνάξει και σύντομα για τὴν Εἰρήνη.

Ἡ Ἱστορία φωνάζει προσκλητήριο και για τοὺς πολέμου, και για τὴν Εἰρήνη. Κερδίσαμε τὸ πόλεμο χάνουμε ὁμος τὴν Εἰρήνη. Καὶ δὲν φταίει κανεὶς ἄλλος γι' αὐτὸ ἀλλὰ φταίμε ἑμεῖς.

Μετὰ ἀπὸ δύο χρόνια, που μπορούσαν νὰ ναι χρόνια ἀναδημιουργίας ἢ Ἑλληνικὴ Πατρίδα ἀντικρούει ἀκόμα συμμορίες κι' ἀντίρροτα, τρομοκρατία κι' ἐγκλημα. Ἡ εὐθύνη δὲν βαρύνει τὴ μία πλευρὰ δὲν βαρύνει τὴ μία παράταξη βαρύνει και τις δύο, βαρύνει ἕμμεσα ὀλόκληρο τὸ λαό, που δίνει βάρσο και στήριγμα, που δίνει τὴ δυνατότητα στὴν ἡγεσία της ἄκρας ἀριστερᾶς και τῆς ἄκρας δεξιᾶς ν' ἀκολουθοῦν τὴν ὀλέθρια τακτικὴ τους σὲ βάρος της Πατρίδος, σὲ βάρος αὐτοῦ τοῦ ἴδιου τοῦ λαοῦ, που ἀποτελεῖ τὴ σημερινὴ Ἑλλάδα, σὲ βάρος της Νεολαίας, που ἀποτελεῖ τις ἐλπίδες, τὸ μέλλον της φυλῆς μας. Πρέπει γὰ κάνουμε τὸ διαφορισμὸ ἀνάμεσα στοὺς «διαφοροποιημένους» και τοὺς ἀδιαφοροποίητους ἀνάμεσα στοὺς τεταρτοαυγουστιανούς χιτς και τοὺς βασιλόφυφους. Σ' αὐτούς, που ἀκολουθᾶνε, σ' αὐτούς, που παρασύρονται, εἶναι ἐμπιστευμένη ἢ τύχη τοῦ Ἔθνους, σ' αὐτούς ἐνιπύκειται νὰ καταστήσουν τὴν ἡγεσία τους ἀνεδαφικὴ, νὰ δώσουν τὴ νίκη στις καινούριες ἠθικὲς δυνάμεις

τοῦ τόπου, στὴ γνήσια ἐθνικὴ Δημοκρατία. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνατρέξουμε στὴν ἱστορία τῶν τελευταίων πέντε χρόνων. Ὁ κάθε Ἕλληνας, που δὲν ἔβαψε τὰ χέρια του μ' ἀδελφικὸ αἷμα ἄν θέλει νὰ παραμερίσει τὸ πάθος και νὰ δώσει τὸ προβάδισμα στὴ κοινὴ, κοινότητα λογικὴ θὰ διαπιστώσει τὸν ἀντιεθνικὸ ρόλο τῶν ποικιλόχρωμων θιασωτῶν της τρομοκρατίας και της βίας και στὸ παρελθὸν ἀλλὰ και σήμερα.

Τὴν ὥρα τούτη, τὴν ἀσύλληπτα δραματικὴ για τὴν Πατρίδα μας, τὴν ὥρα, που ὀλα τὰ πολιτισμένα Ἔθνη της γῆς πολεμᾶνε τὸν εὐγενικὸ ἀγῶνα της ἀναδημιουργίας και της Εἰρήνης, τὴν ὥρα, που ὀλη ἢ ἀνθρωπότητα σκύβει για νὰ γιατρέψει τις φοβερὲς πληγὲς τοῦ πολέμου, τὴν ὥρα, που ὀλες οἱ Κυβερνήσεις ἀντιμετωπίζουν μ' ἐπιτυχία τὸ Κοινωνικὸ πρόβλημα, στὴν Ἑλλάδα ἀντὶ νὰ θεραπεύουμε τις παλιὲς ἀνοίγουμε ἀκόμη φοβερότερες πληγὲς.

Οἱ μαῦρες και κόκκινες συμμορίες λυμαίνονται τὸν τόπο. Μέρα με τὴ μέρα κι' ἄλλοι Ἕλληνες ντύνονται στὰ μαῦρα. Τὸ καθεστὼς της ΟΠΛΑ και τῶν Ταγματα Ἀσφαλείας εἶναι πάλι εἰς πλήρη ἀνάπτυξη.

Στὰ 1789 ἕνας λαὸς σηκωνότανε για νὰ συντρίψει κάτω ἀπὸ τὰ ρωμαλεὰ του χτυπήματα τὴν αὐθαιρεσία τοῦ Φεουδαρχισμοῦ και στὰ 1939 σχεδὸν ὀλόκληρη ἢ ἀνθρωπότητα σηκωνότανε για ν' ἀμυνθεῖ ἐναντὶα στὴν κυριαρχία ἐνὸς λαοῦ για νὰ χτυπήσει τὸ Φασισμὸ, για νὰ σώσει τὴ Δημοκρατία.

Δὲν εἶναι λοιπὸν νοητὸ σήμερα ὁ πιὸ Φιλελεύθερος λαός, ὁ λαός, που καθολικὰ χτύπησε τὴ Βία μέσα στὰ Φαράγγια της Ἀλβανίας νὰ μένει ἀδιάφορος γὰ τὸ σημεριὸ του δράμα, δὲν εἶναι καταληπτὸ τὸ νὰ δίνει ἔρεσιμα σὲ μιὰ χούφτα δουλοπρεπῶν θιασωτῶν της «ἀντιολικῆς δημοκρατίας» τοῦ Γεωργηγεφ και τοῦ Χότζα, οὔτε λογικὰ στέκεται νὰ γίνετι ὄργανο τῶν διπροσώπων τοῦ Χιτισμοῦ και της Τρομοκρατίας.

Ἡ Δημοκρατία, τὸ μεγαλύτερο ἀπόκτημα της ἀνθρωπότητας ξεκίνησε ἀπ' τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο εἶδος δημοκρατίας ἀπὸ τὴ γνήσια ἑλληνικὴ Δημοκρατία αὐτὴ που κατάκτησε ὀλο τὸ κόσμο και βοσκοεται διόχνη στις ψυχὲς ὀλων τῶν ἀνθρώπων. Με τὴ βοήθεια της οἱ μεγαλύτερες Κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις, οἱ ριζοσπαστικότερες λύσεις πετυχαίνονται χωρὶς νὰ χυθεῖ οὔτε σταγόνα αἵματος.

Ὅλοι ἀναγνωρίζουμε μέσα στὴ συνείδησή μας, ὅτι ἢ Δημοκρατία περνᾶει στὴν Ἑλλάδα κρίση ἀλλὰ ἢ κρίση αὐτὴ πρόπει νὰ πάρει τέλος.

Ὁ λαός ἔχει ὑποχρέωση ἰσὴ ἀπέναντι στὴ τρισχιλιόχρονη ἱστορία του νὰ δώσει ἀποφασιστικὰ και τελεσσιδικὰ τὴ νίκη στὴ Δημοκρατία.

Ἐπάρχουν στιγγὲς μέσα στὴν ἱστορικὴ πορεία τῶν

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΙ' ΟΙ ΝΕΟΙ

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς κινήσεις τῶν ἐθνικῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων, οἱ νέοι ποὺ ἀνήκουν στὰ Ἐθνικὰ Δημοκρατικὰ κόμματα, ἀπεφάσισαν νὰ συντονίσουν τὸν ἀγῶνα τους γιὰ τὴν Δημοκρατία κι' ἔτσι ἰδρύθηκε ἡ Σ.Ε.Ν.Ε.Δ.Α. Συντονισμὸς Ἐπιτροπῆς Νεολαίων Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ Ἀγῶνα.

Σ' αὐτὴν ἐκτός ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Ἐνωτικὴ Νεολαία τὴν ὁποία ἔχω τὴν τιμὴ ν' ἀντιπροσωπεύω, συμμετέχουν καὶ οἱ Νεολαίες τῶν κομμάτων Φιλε-

λαῶν, ποὺ εἶναι ἀπάνταστα πλήρεις, ἀνυπολόγιστα συμπυκνωμένες, τέτοιες, ποὺ ἀποκτάνε τὴ σημασία αἰώνων. Τέτοιες εἶναι καὶ οἱ στιγμές, ποὺ περνᾶμε τώρα.

Γιὰ πολλὰ χρόνια κίνεται ἡ τύχη τῶν λαῶν στὸ Παρίσι καὶ γιὰ πάντα ἀποφασίζεται τὸ μέλλον τῆς Β. Ἡπείρου τῆς Κύθρου καὶ τῶν Β. συνόρων.

Καὶ ἡ Ἑλλάς ἀνυπεράσπιστη, αὐτὴ ἡ πρώτη νικητρία τοῦ πολέμου δέχεται ἐπικρίσεις ὡς κι' ἀπ' τὸ Γεωργικήφ.

Ἡ Δημοκρατία θ' ἀποδείξει παντοῦ ὅτι ἡ Ἑλλάς ξέρεε νὰ λύνει τὰ ἐσωτερικὰ της ζητήματα. Μόνη, ἡ Δημοκρατία θὰ ἐμφανίσει ὅλο τὸ λαὸ ἑνωμένο κι' ἀλύγιστο μπροστὰ στοὺς ἐπικριτὲς τοῦ μπροστὰ στοὺς Σλαῖους καὶ στὰ ἐθνικὰ του ζητήματα. Κι' ἄς μὴ φανεῖ περίεργο : Ἡ Δημοκρατία θ' ἀφαιρέσει τὴ βάση καὶ τὴν ἐπιχειρηματολογία ἀπ' τὸ κομμουνιστικὸ ἀρχηγεῖο τῆς Ἑλλάδος κι' ἀπ' τοὺς κ. κηρίους τοῦ ἀνατολικοῦ πλῆθ.

Ναὶ μόνο ἡ δημοκρατία θὰ σταματήσει τὴ βρῦση τοῦ αἵματος, ποὺ δίνει ζωὴ στὸ Κομ. Κόμμα κι' αὐτὴ θὰ στενέψει τὴ λαϊκὴ βάση τῶν «Λαϊκῶν» ὅσπου νὰ πέσουν γιὰτὶ μόνο στὰ πλαίσια της θὰ γίνεῖ ἐπιτέλους μορφετὸ νὰ μάθει ὁ Ἕλληνας τὴν οἰκτρὰ ἀποτυχία τῶν μαύρων καὶ κόκκινων δημαγωγῶν.

Δημοκρατία πρέπει νὰναὶ τὸ μεγάλο σχολεῖο τῆς Νέας Γενιάς ποὺ θὰ δώσει τὴν ὄθηση γιὰ καινούργιους θριάμβους καὶ γιὰ μεγάλες δημιουργίες.

Ἄς μὴν τὸ ξεχνᾶμε : Ἡ ἀνθρωπότητα ἔχει χαράξει τὸ δρόμο της μετὰ τὴ Νίκη της ἐνάντια στὶς δυνάμεις τῆς Τυρανίας κι' ὁ δρόμος της εἶναι σαφής, ἡ πορεία της χαραγμένη ἀμετάκλητη.

Θὰ ὑστερήσουμε ἄραγε ἐμεῖς ; Ἡ ἱστορία περιμένει ἀνυπόμονα, ἡ ὑφήλιος ἔχει στρέψει τὰ μάτια της ἐπάνω μας, οἱ ἔχθροί μας παραδοκοῦν, τὰ πάντα εἶναι προσηλωμένα στὶς κάλπες τῆς 1ης Σ)βρίου.

Κι' ἡ ἀπάντησή μας πρέπει νὰ φτάσει ὀρηκτικὴ ὅπως ἔφτασε κι' ἀπ' τὰ Ἀλβανικὰ Κράσπεδα.

Τότε ἦταν ὄχι στὴ Βία καὶ στὴ δύναμη, ὄχι στὴ Κτηνωδία καὶ τὴ Βαρβαρότητα.

Σήμερα πρέπει νὰναὶ ναὶ στὴ τρισεχιλόχρονη Ἱστορία μας καὶ στὸ Πολιτισμὸ, ναὶ στὴν πρόοδο καὶ τὴ δημιουργία. Ναὶ στὴ Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΙΛΙΑΣ

λευθέρων, Βενιζελικῶν Φιλελευθέρων, Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ, Προοδευτικοῦ, Ἀγροτικοῦ (Μυλωνᾶ) ἢ Σ. Δ. Ε., ἢ ΝΕΔΑ ἢ Νεοδημοκρατικὴ Πρωτοπορεία, ἢ ΝΕΔΑ κι' ὁμάδες ἀνεξαρτήτων Δημοκρατικῶν.

Ἡ Σ.Ε.Ν.Ε.Δ.Α. ἄρχισε ἤδη τὴ συγκεκριμένη της δράση ἀφοῦ ξεκαθάρισε πρῶτα τὰ πλαίσια καὶ τὴ μέθοδο τοῦ ἀγῶνα δηλαδὴ τὴ συνεργασία μ' ὁποιαδήποτε ἐθνικὴ δημοκρατικὴ κίνηση ἀποκλειομένης ὁποιασδήποτε ἐπαφῆς μὲ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς ἐξαρτωμένους ἀπ' αὐτοὺς συλλόγους.

Ἐτσι ἰδρύθησαν καὶ ἰδρύνονται παραρτήματα καὶ σ' ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος μὲ βάση καὶ πρῶτο-πο τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ποὺ ἐδρεύει στὴν Ἀθήνα καὶ ποὺ ἔχει τὴν πολιτικὴ Διεύθυνση τοῦ Ἀγῶνα.

Ἐγιναν παρουσιάσεις στοὺς δημοκρατικούς ἀρχηγούς καὶ τὰ δημοκρατικὰ κόμματα γιὰ τὴν ἐξεύρεση τρόπου ἐνιαίας ἐμφάνισης καὶ κοινῆς διεξαγωγῆς τοῦ δημοκρατικοῦ ἀγῶνα.

Καθορίστηκε πρόγραμμα μεγάλων συγκεντρώσεων σὲ κλειστὸ γῶρο μὲ περιεχόμενο τῶν ὁμιλιῶν τὴν ἀβασίλευτο δημοκρατία.

Ἐξευρέθηκαν οἱ ἀναγκαῖοι πόροι γιὰ τὴ διαφήμιση μ' ἐντυπο ὕλικὸ καὶ περιοδείες σ' ἐπαρχίες.

Σὰν ἀπαραίτητο στοιχεῖο καθωρίστηκε τὸ ἰδεολογικὸ τρόπον τινὰ περιεχόμενο τοῦ δημοκρατικοῦ ἀγῶνα καὶ οὐσιαστικὸ περιεχόμενο τῆς δημοκρατίας, προϋπόθεσης γαλλῆνης κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς προόδου τῆς πατρίδος. Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ ὅτι ἡ ἐπ'ἀνόδος τοῦ βασιλέως, ποὺ συνδέθηκε κατὰ τρόπον ἀπόλυτο μὲ τὸ καθεστῶς καὶ τὶς καταστάσεις τῆς ἄκρας δεξιᾶς καὶ τοῦ δοσιλογισμοῦ καὶ ποὺ ἀποκλείουν τὴ δυνατότητα νὰ ἐπανέλθει σὰν ἐθνικὸς ἡγέτης, θὰ ὀδηγήσει στὴν ἀποξένωση τῆς Ἑλλάδας καὶ τὴν ἀπομόνωσή της ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον καὶ συνεπῶς τὴν καταστροφή γιὰτὶ θὰ τὴν ὀδηγήσει καὶ στὰ νύχια τοῦ ἐλοχεύοντος κομμουνισμοῦ, τελικὰ.

Νομίζω ἀκόμα πὼς αὐτὴ ἡ οὐσιαστικώτερη προσέγγιση τῶν νεολαίων τῶν ἐθνικῶν δημοκρατικῶν κομμάτων καὶ τῶν ἄλλων κινήσεων μορφεῖ καὶ πρέπει νὰ σημάνει τὴν ἀπαρχὴ μιᾶς πλατειᾶς καὶ εὐλοκίνοῦς συνεργασίας τοῦ τμήματος ἐκείνου τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας ποὺ δὲν παρασύρθηκε ἀπὸ τοὺς καταστρεπτικὸς κενωτισμοὺς τῶν ἄκρων καὶ ποὺ σήμερα ἀντιπροσωπεύει ὅτι ποῖδ ζωντανό, τίμο, καὶ βαθύτατα Ἑλληνικὸ ὑπάρχει στοὺς νέους.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωτικὴ Νεολαία θὰ καταβάλλει κάθε προσπάθεια καὶ θὰ ἀφιερῶσει ὅλες της τὶς δυνάμεις στὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς Σ.Ε.Ν.Ε.Δ.Α. ὅπως καὶ γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς μονιμότερης κινήσης ποὺ θὰ περιλάβει ὅλους τοὺς δημοκρατικούς νέους καὶ ποὺ θὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ τὴν ἐπίτευξη μιᾶς οὐσιαστικῆς δημοκρατικῆς ζωῆς στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ μορφεῖ ἡ Ἑλλάδα νὰ ζήσει καὶ νὰ προοδεύσει.

Μ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ τῆς Κ. Ε. τῆς Ε. Ε. Ν.

ΑΠ' ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΜΕΝΙΝΑΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1944

Είχαμε πολεμήσει στὸν Ἀρχάγγελο. Ἐνα βιβλίο «Ὅσοι πιστοὶ» τοῦ Δραγούμη, ἔμειν' ἀδιάβαστο. Τὸν Καπράλο τὸν Κουρεμένο, τόσους ἄλλους ἀγαπημένους συντρόφους τοὺς ἀφίσαμε στ' ἔξω κείνα χῶματα, εἶχαμε μείνει σχεδὸν οἱ μισοί. Νικήσαμε.

Οἱ βετεράνοι ἀντάρτες ποὺ μᾶς κύταζαν μὲ τὰ πυκνά τους γένηια καὶ τὶς ἀναρίθμητες ψεῖρες, μαρουτοκαπνισμένοι ὅλο συγκατάβαση κι' εἰρωνία μετάλλαξαν γρήγορα τὶς διαθέσεις τους στὸν πιὸ βαθὺ θαυμασμό καὶ σεβασμό. Δὲ δειλιάζαμε πιά νὰ λέμε πὼς εἴμαστε φοιτητὲς μιὰ κι' εἶχαμε γίνεи πολεμιστές...

Μετὰ τῆ μάχη τῆς Προβέζας τὸ πρῶτο σημαντικὸ γεγονὸς ἦταν οἱ ἐπιχειρήσεις σ' ὅλη τὴν Ἑλληνικὴ Τσαμουριά. Οἱ ὄροι τῶν Τουρκαλβανῶν γιὰ ὑποταγὴ ἀπορρίπτονται δίχως συζήτηση κι' ἀρχίζουμε τὸ ξεκαθάρισμα.

Παντοῦ ἐλευθερωτές. Παραμυθιά—Πάργα—Μαργαρίτι—Μαζαρακιά—Πόποβο—Καναλάκι—παντοῦ οἱ Γερμανοὶ κι' οἱ Τσάμηδες κι' οἱ Ἴταλοὶ φεύγουν. Ἀφίνουν ζῶα, γυναῖκες, παιδιά, σπίτια καὶ χρυσάφι. Περνάει ὁ Ζέφρας, τὸ 3)40 τὸ εὐζωνικό. Περνᾶ κι' ὁ Ἱερὸς Λόχος... Πολεμοῦν, μὰ φεύγουν. Κι' ἡ φυγὴ τους γίνεται ἀπρόφθαση. Λάφυρα ἀμέτρητα, μᾶς ἀφίνουν ἀδιάφορος τὴν καταδίωξή τους. Καὶ φθάνουμε στὴ Μενίνα—Σημάδι Ἀκριτικό πάνω στὸν Καλαμά...

Εἶναι παραμονὴ τῆς μάχης. Μὲ τὴν ἀναμονὴ τοῦ Μεγάλου ποὺ μᾶς κυκλῶνει ἐτοιμαζόμαστε: γυαλίζουμε τὰ ὄπλα, λουίζουμε τὰ κορμιά μας στὸ ποτάμι καθαρίζουμε τὶς ψυχές μας ἀπ' τὰ πρόστυχα καὶ περιττά.

Ὁ φόβος, μᾶς κρατεῖ σφιγμένες τὶς καρδιές: ὁ φόβος ποὺ κάθε τέτοιες μεγάλες παραμονές μᾶς ἀφινιδιάζει. Μὴ δὲ δειχτοῦμε ἄξιοι.

Τὸ πιὸ μεγάλο ὄχυρό, στὴ διασταύρωση τῶν δρόμων Παραμυθιάς—Ἰωαννίνων—Ἡγουμενίστης πρὸ κεῖται νὰ χτυπηθεῖ μέχρι ἐξοντώσεως.

Ἔχουμε χωριστεῖ σὲ δυό. ἑκατέρωθεν τοῦ δρόμου Κεφαλόβουσο—Μενίνα καὶ περιμένουμε.

Ἡ ἐπίθεση εἶναι νὰ γίνεи ἀπ' τὴ 10η Μεραρχία ὅμως οἱ θέσεις μᾶς σκανδαλίζουν εὐχάριστα.

Πρωί, μετὰ τὸ ἐγεγνημένο τῶν Γερμανῶν ἀρχίζει ἡ ἐπίθεση. Ὁ σαλπικτής παίζει τὸν Ἑθνικὸ ὕμνο κι' ἀκοῦμε σὲ λίγο τὸ ΑΕΡΑ τῶν Ἑλλήνων ποὺ ὀρμιοῦν κάτω κι' ἀνατριχιάζουμε σύγκορμοι. Ὁ ἐνθουσιασμοὺς μᾶς συνεπαίρνει καὶ μόνο ἡ φρόνηση μᾶς κρατᾶ καθηλωμένους στὶς θέσεις μας. Μαζὶ μὲ τὴ χαρὰ μας στὸ κάθε «ΠΡΟΧΩΡΕΙΤΕ!!» ἀνάμιχτη μᾶς κεντᾶ κι' ἡ ζήλεια—γιατί νᾶναι αὐτοὶ ποὺ θὰ πεθάνουν, ποὺ θὰ νικήσουν, γιατί τέτοια τύχη, κι' ὄχι ἐμεῖς... Αὐτὸ τὸ ρῶτημα μᾶς τυρανάει. Εἶχαμε ξεκινήσει ἀπ' τὴν Ἀθήνα μόνο γιὰ κάτι τέτοιες στιγμές καὶ τώρα...

Ὅμως ὅταν μᾶς δόθηκε ἡ ἐξήγηση πὼς ἔπρεπε

οἱ Ἡπειρώτες πρῶτοι νὰ χτυπηθοῦν, τότε σωπάσαμε. Καταλαβαίναμε τόσο καλά...

Ἡ πρώτη μέρα πέρασε δίχως σημαντικὸ ἀποτέλεσμα. Οἱ Γερμανοὶ ὑποχώρησαν, ἀφησαν λάφυρα μὰ ἡ Μενίνα ἦταν ἀπόρθητη. Ἡ μέρα ξέφυγε μὲ κέρδος τρία αὐτοκίνητα, ἄλλα καὶ ὄπλα, κι' ἦρθε ἡ νύχτα...

Ἡ κᾶφα στ' Αὐγουστιάτικο ἠπειρωτικὸ λιοπύρι, οἱ ἐξαντλητικὲς πορείες τῶν περασμένων ἡμερῶν, ἡ ἀφηνιασμένη δίψα κι' ἡ πείνα μᾶς εἶχανε κάνει ἐπικίνδυνα εὐαίσθητους. Οἱ μισοὶ ἔμειναν νὰ φυλάνε τὸ δρόμο ἀπ' τὴν Ἡγουμενίτσα. Τοὺς ἀφίσαμε λυπημένους.

Μεσάνυχτα μᾶς ἔδωσαν τὶς τελευταῖες ὁδηγίες. Θὰ πέφταμε σιγὰ—σιγὰ στὸν Καλαμά καὶ τὰ χαράματα μετὰ ἀπὸ ἓνα γερὸ παραρῆξ πολυβόλων θὰ βγαίναμε φάτσα στοὺς Οὔνους καὶ θᾶρχιζε τὸ πανηγύρι. Ἡ νύχτα πέρασε ἀγρυπνη κι' ἀνήσυχη. Εἶχαμε καταματώσει τὰ χέρια μας στὰ προκαλύματα ποὺ κάθε λίγο ἐγκαταλείπαμε κατεβαίνοντας. Τὸ πρωὶ ἀφοῦ κάναμε τὸ σταυρὸ μας ἀφίσαμε τοὺς γυλιούς: στοὺς Ἴταλοὺς ὑπηρετές, περάσαμε ἀθέατοι στὸν Καλαμά, χτενιστήκαμε καὶ περμιέναμε. Κανεὶς δὲν πεινᾶ. Εἶν' ὅλοι ἔτοιμοι νὰ γευματίσουμε στὸν Πλούτονα.

Τοὺς κρότους τῶν πολυβόλων, ποὺ ἀλαλιάζουν μ' ἓνα τρελλὸ παραρῆξ τὸν τόπο ἀκολούθησε σιγὴ, Μερικά πουλάκια φτερούγισαν.

Εἶφνου μιὰ ριπὴ σκίζει τὴν πρωῖνὴ λιγόχρονη βαριὰ ηρωπή. Τὸ σύνθημα καὶ πέσαμε ὅλοι ἀλόγιαστα μαρμαστά. Ὅτι σκεφτόμαστε κείνη τὴ στιγμή κόπηκε μὲ τὴν ἀναπνοὴ ἴσως γιὰ πάντα.

Ἔνας ἕνας σκυφοὶ περνάμε στὶς πρώτες ἐλῆξ. Ὅσοι πέρασαν τὸ λόφο ἐξολόθρευσαν εὐκόλα μιὰ Γερμανικὴ ἀντίσταση. Σὲ λίγο ἔχουμε πάρεи ὅλοι θέσεις. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι 20 μέτρα μακρὰ καὶ τὸ διαβλεπόμενο του: μυδράλιο γαζώνει τὸν τόπο. Σὲ λίγη ὥρα κι' ὄλας τὸ Γερμανικὸ ὄχυρό εἶν' ὡς τὰ πόδια μας σπαρμένο μὲ πτώματα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

Τὴ Βόρειο Ἡπειρο καὶ τὴν ἀσφάλεια τῶν συνόρων μας δὲν τὴν ζητάει ὁ Ντίνος Τσαλδάρης.

Τὰ ἀξιώνει ὀλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὀλόκληρο τὸ ἔθνος.

Μιὰ ἀποτυχία δὲν θάναί ἀποτυχία τῶν Μοναρχικῶν ἀλλὰ καταστροφὴ τοῦ ἔθνους.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥ Ο ΦΑΛΛΜΕΡΑΪΕΡ ΚΑΙ Ο Σ. ΖΕΥΓΟΣ

Είναι λοιπόν ανάγκη να παραδεχτεί κανείς όριστικά, πώς ή θεωρητική και ιστορική κατάρτιση των ήγετικών στελεχών του Κ. Κ. Ε. έξακολουθεί να είναι αδιόρθωτα και άνεξήγητα καθυστερημένη. Η προπαγάνδα τους είναι τουλάχιστον πέντε χρόνια πίσω από την πολιτική και την δική τους την πολιτική και την πολιτική των άφεντικών τους. Μιλώντας πριν από λίγο καιρό για τó μικρό φιλοσοφικό λεξικό, που έβγαλαν οι κομμουνιστές, μάς δόθηκε ή εύκαιρία να δοϋμε πώς τó Κ.Κ.Ε. παρουσιάζει τó 1944 θέσεις που είχε ή τρίτη διεθνής τó 1939 και που στό μεταξύ είχαν εγκαταληφθεί από τó 1942. Κάτι παρόμοιο και μάλιστα αϋτή τή φορά κωμικό παρουσιάζει και ó σύντροφος Γιάννης Ζεύγος με τó άρθρο του για τó Βορείους γείτονες τής 'Ελλάδος που δημοσίευσε στην «Κομμουνιστική 'Επιθεώρηση» τó Μαΐου 1945, σελίς 217 222. Είναι γνωστό πώς τήν θεωρία των Fallmerager για τόν έκσλαβισμό τής 'Ελλάδας στόν Μεσαίωνα οι μόνοι που τήν υποστηρίζουν ακόμη και σήμερα ήταν οι Βούλγαροι 'Εθνικιστές, ιστορικοί, δημοσιογράφοι και πολιτικοί που είχανε συσπειρωθεί γύρω από τόν Βόρι και τόν Φίλωβ τά τελευταία ταϋτα χρόνια και ζητούσανα ακόμη και με τέτοιους εΐδους έπιχειρήματα να στηρίζουν τήν προσπάθεια αναδημιουργίας τής «Crossbulgarien», τής «Μεγάλης Βουλγαρίας». Στό πλευρό τους από τó 1941 έως τó 1944 πήγανε και οι 'Ιταλοί φασίστες όπως και οι 'Εθνικοσοσιαλιστές Γερμανοί, δημοσιογράφοι, έκφωνητές ραδιοφωνικών σταθμών και πολιτολογούντες ιστορικοί, όπως ó Stadtmüller και ó Vasmer που προσέφεραν τά έπιστημονικά εφόδια τους στην διάθεση τής Χιτλερικής υπέρ τής Βουλγαρικής Προπαγάνδας, γράφοντας ό ένας τó 1941 και ό άλλος τó 1944 ειδικές πραγματείες για να άποδείξουν πώς ó Kallmerager και οι Βούλγαροι έθνικιστές είχαν δικίο όταν λέγανε πώς ή 'Ελλάδα από τόν μεσαίωνα και πέρα υποτάχθηκε στούς Σλάβους και πώς ó σημερινός 'Ελληνικός λαός είναι άπλοι και καθαροί 'Ελληνόφωνοι Σλάβοι. 'Η σημερινή Βουλγαρία τó «Πατριωτικό Μετώπου» παρ' όλη τήν άναίσχυνη και κυνική χρήση που κάνει των συνθημάτων, των προσώπων και των μεθόδων τής άμέσως προηγούμενης τής, φασιστικής και άξονόδουλης Βουλγαρίας απέφυγε ως τώρα να θίξει τó σημείο αϋτό, ίσως γιατί δέν θα ήθελε να ξαναθυμηθεί κανείς πώς και έδω δέν θα διέφερε από τήν Βουλγαρία τó Φίλωβ, τó Βόριδος και τó Χίτλερ. Τήν μικρή τούτη λεπτομέρεια, ότι δηλαδή τόν έκσλαβισμό τής 'Ελλάδας τόν παρουσιάζαν οι Χιτλερικοί γερμανοί, οι 'Ιταλοί φασίστες και οι

άξονόδουλοι Βούλγαροι, δέν τήν πρόσεξε ό σύντροφος Ζεύγος και έτσι, χωρίς κανείς να τόν προκαλέσει, χωρίς ίσως και να τόν πληρώσει κανείς, έρχεται και ξαναλέει τó 1946 όσα έλεγαν από τó 1941 έως τó 1944 οι άξονόδουλοι Βούλγαροι και οι χιτλερικοί βουλγαρόφιλοι Γερμανοί.

Διαβάστε και καμαρώστε:

—«'Ο Γερμανός καθηγητής Φαλλμεράϋερ (sic) πριν ένα αιώνα ύστερα από έπιτόπιες μελέτες άπόδειχνε ότι οι Σλαβικές έπιδρομές και έποικήσεις έξόντωσαν τούς παλιούς 'Ελληνικούς πληθυσμούς και τούς έξαφάνισαν όλότεια».

«—'Αμερόληπτη έπιστημονική έρευνα θα άποδείξει ότι τά γλωσσικά ύπολείμματα των Σλαβικών έποικήσεων διατηρούνται σε άσύγκριτα μεγάλο βαθμό και δέν περιορίζονται μόνο σαν τοπονομικά». Στις άγροτικές και κτηνοτροφικές δουλειές άφθονούν οι σλαβικές όνομασίες». «Οι Σλάβοι άφησαν και λέξεις σχετικές με άφαιρεμένες έννοιες και θεσμούς». Μένουν προλήψεις και παραδόσεις που εν δόξαντανε στούς άγροτικούς πληθυσμούς και κοινές με παρόμοιες σλαβικές». «'Η γλωσσική έπίδραση των σλαβικών έποικήσεων δέν περιορίζεται στόν μεγάλο άριθμό των λέξεων που ή ποσότητά τους έχει όπωσδήποτε πολύ μεγαλύτερη έχταση άπ' όσο θέλουν να έμφανίσουν οι άστοί έπιστήμονες. 'Η γλωσσική έπίδραση έπεχτείνεται στην όλη διαμόρφωση και διάρθρωση τής ζωντανής μας γλώσσας». «Οι Σλάβοι μαζί με τήν φυλετική τους άνάπτυξη έξάσκησαν δυνατή έπίδραση στη Νεολληνική γλώσσα, στις λαϊκές παραδόσεις, στα έθιμα και γενικά στό λαϊκό μας πολιτισμό».

Τέτοια και άλλα παρόμοια φθέγγεται ό σύντροφος Γιάννης Ζεύγος από τήν «Κομμουνιστική 'Επιθεώρηση», ξεχνώντας ή μη ξέροντας πώς τέτοια και άλλα παρόμοια έλεγαν και πριν άπό δύο χρόνια οι προπαγανδιστές τó Γκαϊμπελς στην Γερμανία και στην Βουλγαρία. Και έως έδω βέβαια τó πράγμα είναι άπλως διασκεδαστικό 'Αλλάζει όμως και γίνεται πολύ διαφορετικό, όταν σκεφθεί κανείς πώς ένα έπιστημονικό πρόβλημα μέγιστης 'Εθνικής σημασίας τó χειρίζεται ένας άμαθής Ινστρουχτορας δίνοντας έτσι όπλα στούς θανάσιμους έχθρους τής 'Ελλάδας. 'Ο σύντροφος Ζεύγος δέν είναι βέβαια σε θέση να έχει ύπεύθυνη γνώμη για τó πρόβλημα, γιατί προϋποτίθενται έρευνες, μελέτες και γνώσεις

ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΙΛΑΝΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΤΗΛΕΣ ΜΑΣ

Τὰ Ἐλευθέρα Νιάτα—φύλλο ἐλεύθερο καὶ δημοκρατικό—στείλανε στὶς ὀργανώσεις τὶς νεολαίας—ανεξάρτητα σ' ὄλες—ἑρωτήματα σχετικά μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα τοὺς νέους ζητήματα, γιὰ νὰ δώσουν τὴν εὐκαιρία μὲ τὶς ἀπαντήσεις καὶ τὶς ἐπίσημες ἀπόψεις τῶν ὀργανώσεων μιᾶς ἄμεσης ἐπαφῆς κινήσεων καὶ νεολαίας.

Στὰ ἑρωτήματά μας δὲν ἀπαντήσανε ἡ νεολαία τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἡ Π. Φ. Ν. καὶ ἡ Νεολαία ΕΛΔ.

Θέσαμε τὰ δύο παρακάτω ἑρωτήματα :

1ο Νομίζετε δυνατὴ τὴν οὐσιαστικὴ ἐνότητα τῆς νεολαίας μας ;

2ο Πῶς σκέπτεται ἡ ὀργάνωσή σας νὰ συμβάλει πραγματικά καὶ ἀποτελεσματικά γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση καὶ τὴν ἐπίλυση τῶν σύγχρονων προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴ χώρα μας ;

Μὲ τὴ σειρά ποὺ τὶς πήραμε δημοσιεύουμε τὶς ἀπαντήσεις τοῦ ΕΣΑΣ, τῆς ΕΠΟΝ, τῆς Β. Φ. Ν., τῆς Δ. Σ. Ν. καὶ τῆς ΕΦΝ (Γονατᾶ).

Α' ΕΡΩΤ : Μιὰ ἀπάντηση ἰδανικὴ βαλμένη ὄμως τραγικὰ στὰ ὄρια μιᾶς ρωμαντικῆς γενικότητας θὰ ἦταν ἡ ἀκόλουθη. Πῶς μετὰ ἀπὸ τὸ μεγάλο ἀντιφασιστικὸ πόλεμο τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἱ νεολαίες τοῦ κόσμου, καὶ ἰδιαίτερα ἡ δική μας νεολαία ποὺ τόσο ἀκριβὰ πλήρωσε τὴν προσφορά της, θ' ἄπρεοε νὰ ἐνωθοῦν πάνω σὲ βάσεις δημοκρατικῆς συνεργασίας μὲ σκοπὸ τοὺς τὴν παγκόσμια εἰρήνευση καὶ μὲ μέσα ἀδερφωσύνης καὶ ἀνοχῆς. Ὅμως αὐτὸ εἶναι μιὰ δεοντολογικὴ προοπτικὴ διαπίστωση. Καὶ μιὰ μελλοντικὴ διαπίστωση δίχως τὴν ἄμεση θέση στὶς παροντικὲς ἀνάγκες εἶναι μιὰ ὑποχώρηση στὴν ἀγωνιστικὴ ταχικὴ. Εἶναι ἀναγκαστικὸ λοιπὸν νὰ ἐξετάσουμε τὶς δυνατότητες γιὰ ἐνότητα κάτω ἀπὸ τὸ πρῶτο τῆς δικῆς μας πραγματικότητας. Ἐνας πρῶτος συλλογισμὸς μὲ ἱστορικὸ χαραχτῆρα εἶναι αὐτός : Ὁ Λαὸς μας εἶναι τραγικὰ διχασμένος καὶ οἱ πολιτικὲς παρατάξεις εἴτε δικαίαι εἴτε ἀδίκαι, εἴτε ἀπὸ λόγους ἰδεολογικοῦ πιστεύω, εἴτε ἀπὸ λόγους κομματικῆς διαφθορᾶς, τοῦ δίνουν τὰ ὅπλα καὶ τοῦ κεντοῦν τὰ κίνητρα τοῦ διχασμοῦ. Ἡ νεολαία τῆς Ἑλλάδας εἶναι κι' αὐτὴ διχασμένη γιὰτὶ διχασμένες εἶναι καὶ οἱ νεολαίες τῶν παρατάξεων ποὺ ἐκφράζουν πολιτικὰ τὸ λαό. Καὶ μιὰ εὐκολὴ, ἀβασάνιστη, κι' ὄμως χα-

ρακτηριστικὴ ἀπάντηση, ἀπὸ ἕναν ποὺ τὰ κρητήρια τοῦ ἔχουν τὸ στοιχεῖο τοῦ πολιτικοῦ διαφορισμοῦ θὰ ἦταν οἱ ἂν μποροῦσε ποτὲ σ' ἕνα ἰδεατὸ μέλλον νὰ ἐνωθοῦν οἱ πολιτικὲς παρατάξεις τότε καὶ ἡ ἐνότητα τῆς νεολαίας θὰ ἦταν ἕνα γεγονός ὅμως μέσα ἐδῶ κρύβεται ὅλη ἡ πικρὴ ἀλήθεια. Μιὰ ἀπάντηση ντόμπρα καὶ ξεκάθαρη βαλμένη ἀπὸ τὴ ρέουσα χρονικὰ πραγματικότητα θὰ ἦταν : πὸς μιὰ καθολικὴ ἐνωση τῆς νεολαίας μὲ μιὰ «πολιτικὴ ἐνότητα» εἶναι πράγμα ἀδύνατο. Γιατὶ ἡ νεολαία δὲ μπορεῖ νὰ ἐνωθεῖ οὐσιαστικά μὲ μιὰ τυπικὴ ἀνοχὴ τῶν πολιτικῶν γραφείων.

Ἐπάρχει ὄμως ὁ τρόπος, τὸν ὁποῖο ὁ Σύνδεσμος ποὺ ἀνήκω πρεσβεύει καὶ ἀκολουθεῖ πιστά. Γιὰ νὰ υπάρξει πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ σκέψη γιὰ ἐνότητα πρέπει νὰ υπάρξει ἕνα ἀντικείμενο συνάντησης καὶ κοινότητας συμφερόντων. Πρέπει δηλ. οἱ ὑποκειμενικὲς συνιστώσες νὰ φτειάζουν ἀπὸ λόγους ζωτικῆς ἀνάγκης τὴν ἀντικειμενικὴ τους συνισταμένη. Ἐν ὄψει τῆς προϋπόθεσης τῆς ἐνότητας εἶναι ἕνα κοινὸ ἀντικείμενο, προϋπόθεση τοῦ ἀντικειμένου εἶναι μιὰ κοινὴ ἰδιότητα. Ἐν ὅλα αὐτὰ τὰ μεταφέρουμε σὲ χωροχρονικὰ δεδομένα τὸ πρᾶγμα θ' ἀποδειχθεῖ ὀλοφάνερο. Πέρονουμε τὶς ἄνωτατες Σχολές, σὰν καταπληκτικὸ παράδειγμα

ποὺ εἶναι φυσικὸ νὰ μὴν τὶς ἔχει καὶ νὰ μὴν μπορεῖ νὰ τὶς κάνει ὁ καθένας. Ὅταν τὸ πρόβλημα τοῦτο τὸ ἔχουν ἀντιμετωπίσει καὶ τὸ ἔχουν λύσει ἐπισημῶς τοῦ κύρους τῶν Zinkeisen, Gerwinus, Horj, Herrberg, Thumb, Παπαρηγόπουλου, Κεραμόπουλου καὶ Ζακουνθοῦ, εἶναι κάπως φορτικὴ ἢ πολυτέλεια νὰ ἔχει γνώμη καὶ ὁ σ. Ζεῦγος, ὅχι ἐπειδὴ εἶναι ὁ σ. Ζεῦγος, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰδικός. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ὄμως ὡς τὸ σημεῖο νὰ ἔρχεται ἕνας Ἕλληνας «ἀντιφασίστας» πολιτικὸς καὶ νὰ ὑποθετεῖ τὶς ἰδέες τῆς φασιστικῆς Βουλγαρίας γιὰ νὰ μᾶς πείσει πὼς οἱ Βούλγαροι δὲν εἶναι ἀπλῶς οἱ ἀδελφοί μας, ἀλλὰ κάτι παραπάνω : οἱ πιστεράδες μας, τὸ πρᾶγμα βέβαια πάει πολὺ.

Περὶσσότερη ἀξιοπρέπεια, λιγώτερη δουλο-

φροσύνη καὶ κάποια στοιχειώδης σύνεση, ἃς εἶναι βέβαιος ὁ σ. Ζεῦγος, θὰ μπορούσε κάπως νὰ σώσει τὰ προσχήματα. Πῶς νὰ μὴν τοὺς ὑποψιάζεται λοιπὸν κανεὶς καὶ πὼς νὰ μὴν λέει πὼς τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα ἔχει τὸ οικονομικὸ καὶ κοινωνικὸ του πρόγραμμα ὡς προσωπεῖο ἄλλων προϋποθέσεων, ὅταν στὰ καλά καθοδόμενα ἔρχεται ὁ σύντροφος Γιάννης Ζεῦγος νὰ μᾶς πείσει πὼς οἱ Ἕλληνες, δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλὰ Ἕλληνόφωνοι Σλαῦοι.

Σὲ μιὰν ἐποχὴ ποὺ οἱ μισθωτοὶ ὄλου τοῦ κόσμου ζητοῦν τὴν ἀνεξαρτησία τους ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες, εἶναι παράξενο οἱ Ἕλληνόφωνοι μισθοφόροι τοῦ Πανσλαβισμοῦ νὰ δεῖχνονται τόσο δουλικὸι μπροστὰ στὰ ἀφεντικά τους.

Ο ΒΙΒΑΙΟΦΙΛΟΣ

ἐπειδὴ ἐνδιαφέρουν ἄμεσα, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι ὁ κύκλος δράσης τοῦ Συνδέσμου πού ζητήσατε ν' ἀπαντήσῃ. Γιὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἐνότητας στίς Σχολές, πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἓνα ζήτημα πού νὰ χροιάζεται γιὰ τὴν ἐπίλυσή του τὴ συνδρομὴ ὄλων τῶν σπουδαστῶν (π.χ. τὸ ζήτημα τῶν τριμήνων). Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀ ν τ ι κ ε ἶ μ ε ν ο σ υ ν ἄ ν τ η σ η ς πού περιέχει μέσα του α) πρωταρχικὸ τὸ σπουδαστικὸ συμφέρον καὶ πού χρησιμεύει β) σὰν τόπος ἐπαφῆς τῶν φοιτητικῶν ἐκιδιώξεων. Προϋπόθεση βεβαίως ὄλων αὐτῶν εἶναι νὰ ὑπάρξῃ ἡ κοινὴ ἰδιότητα. Δηλ. ἡ σπουδαστικὴ. Ὁ μόνος λοιπὸν οὐσιαστικὸς τρόπος ἐνότητας εἶναι ὁ ὑπερκομματικός. Κι' αὐτὸς ὁ τρόπος εἶναι δ υ ν α τ ὸ ς γιὰ τὴν ἀ ν α γ κ α ῖ ο ς. Οἱ φοιτητὲς εἶναι ἘΝΩΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ στὴν ἐνιαία συνδικαλιστικὴ τους ἀξίωση. Κι' ἔτσι ἡ ἐνότητα ὄλων ἰθὺται ἀποδρισμένους πολιτικὲς παρατάξεις εἶναι οὐτοπιστικὴ στὴ σύνθεσή της, ἐκμεταλευτικὴ στίς ἐκιδιώξεις της καὶ κανονίζει τὰ φοιτητικὰ συμφέροντα ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτικῶν γραφείων. Ἐκεῖνοι πού διακηρύσσουν αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν «ἐνότητα» ἰδρύουν ἐπίσημα, καὶ ἄς νομίζουν καμουφλαρισμένα, τὸ διχασμό.

Ἔτσι σὰν τελικὸ συμπέρασμα βγαίνει ἡ ἀκόλουθη διττὴ ἀπάντησις. α) Ἡ «πολιτικὴ ἐνότητα τῆς νεολαίας» ἔστω κι' ἂν ἦταν δυνατὸ νὰ ὑπάρξῃ δὲν θὰ ἦταν οὐσιαστικὴ ἀλλὰ τυπικὴ, καὶ β) Ἡ ἐνότητα θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ (ἐφόσον σπερματικὰ ὑπάρχει) στοὺς ἰδιαίτερους κύκλους πού κινοῦνται καὶ θάχε τὸ νόημα τῆς ἀκόλουθης πρότασης. Ἐ ν ὄ τ η τ α ὑ π ε ρ κ ο μ μ α τ ι κ ῆ ς σ υ ν ε ν ν ὴ σ η ς π ἄ ν ω σ τ ῆ ς σ υ γ κ ε κ ρ ι μ ἔ ν η δ ρ ᾶ σ η γ ι ᾶ τ ῆ ν ἐ π ἰ λ υ σ η τ ὶ ν π ρ ο β λ ῆ μ ᾶ τ ω ν.

Β' ΕΡΩΤ: Μοῦ φαίνεται πὼς μιὰ γνήσια ὀργάνωσις δὲν γίνεται γιὰ νὰ σκέφτεται τὴν λύση τῶν προβλημάτων, ἀλλὰ γεννιέται ἀπὸ τὰ προβλήματα. Αὐτὰ εἶναι ὁ λόγος τῆς ὑπαρξῆς της καὶ τὸ ἀπαραίτητο ζωικὸ της στοιχεῖο. Ὅστε μιὰ ὀργάνωσις ζωντανὴ δὲν τὰ παρακολουθεῖ ἀπὸ ψηλὰ ἀλλὰ εἶναι μέσα στὴν ἴδια τὴν οὐσία τους. Ἀναγκαῖα λοιπὸν προϋπόθεση εἶναι ὅτι σὲ κάθε δημιουργούμενο ζήτημα δημιουργεῖται αὐτόματα ἡ ἀπαραίτητος ἑ ἑ σ η, καὶ σὲ κάθε ὑπάρχουσα ἀνάγκη ὁ ἀπαραίτητος τ ὴ ρ ὶ ο ς γιὰ τὴν ἐπίλυσή τους.

Τὸ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν αὐτὴ τὴν δύσκολη περίοδο τὴν Ἑλλάδα εἶναι πολλά. Μποροῦμε ὅμως γενικὰ νὰ τὰ χωρίσωμε σὲ δυὸ συνειδητοποιώντας ὅμως τὴ βιθύτερη ἐνότητα καὶ τὴν μοιρασμένην ἀξία πού ὑπάρχει σ' αὐτὸ τὸ χωρισμό. Στὰ προβλήματα πού ἔχουν ἐξωτερικὴ προβολὴ (ἐθνικὰ), καὶ στὰ προβλήματα πού ἔχουν ἐσωτερικὴ ὑπόστασις (ἐσωτερικὰ).

Ἡ ἐπίλυσις τῶν ἐθνικῶν προβλημάτων εἶναι καθήκον καὶ δικαίωμα κάθε Ἑλληνα πατριώτη. Ὅστε καὶ μιὰ ὀργάνωσις πού κολακεύεται νὰ λέγεται ἑ λ λ η ν ι κ ῆ, δὲ μπορεῖ παρὰ σὰν ἂ priori ἀρχὴ της νὰ ἔχει, τὴν προσπάθεια γιὰ δικαίωση τῆς

Ἐθνικῆς θυσίας καὶ τὸ νικηφόρο ἐπιστέγασμα τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ ἀντιφασιστικοῦ ἀγῶνα τοῦ λαοῦ. Τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα εἶναι τόσα πολλά καὶ τόσο σπουδαῖα πού κάθε γενικὴ ἀποψη γιὰ ἐπίλυσή τους θάλαφτε μέσα σ' ἓναν ἀδιέξοδο λαβύρινθο. Τὰ μόνια στοιχεῖα πού χαρακτηρίζουν καὶ ἀναλύουν τὰ προβλήματα εἶναι αὐτά: Ἡ εἰ δ ἰ κ ε υ σ ῆ τους πάνω σὲ θέματα καὶ ὁ διαφορισμὸς τους πάνω στὴ δράση. Φέρνω γιὰ παράδειγμα τὰ σπουδαστικὰ προβλήματα, πού ἔχουν εἰδικευμένο συστατικὸ χαραχτήρα (ἀφοροῦνε δηλ. τὰ θέματα τῆς ἐκπαίδευσις καὶ τῆς ἀκαδημαϊκῆς ζωῆς) καὶ διαφοροποιημένο τρόπο σκέψης καὶ δράσης. Αὐτὰ τὰ προβλήματα δικαιολογοῦν τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Ε.Σ.Α.Σ. Μὲ τὸν ἀγῶνα λοιπὸν ὁ Σύνδεσμος νὰ λύσει ἢ νὰ ἐλαττώσει αὐτὸς, νομίζει ὅτι κάνει τὸ καθήκον του σ' ἓνα ἐθνικὸ-τομέα λύνοντας δηλ. ἓνα μέρος ἀπὸ τὰ σύγχρονα προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τὴ χώρα μας.

Νὰ μὴ φιλολογοῦμε λοιπὸν γιὰ τὰ γενικὰ ἂν δὲν ἔχομε κάνει τὸ καθήκον μας ὁ καθένας στὸν εἰ δ ἰ κ ὸ κύκλο του.

Πάνω σ' αὐτὲς τὶς βάσεις ἡ ἑλληνικὴ νέα γενιὰ νομίζουμε πὼς πρέπει νὰ συνεχίσει τὴν πορεία της. Μιὰ πορεία πολιτισμοῦ, λευτεριάς κι' ἀδερφοσύνης. Μιὰ πορεία γιὰ τὴ Νεοελληνικὴ Ἀναγέννηση.

Γιὰ τὸν Ε.Σ.Α.Σ
ΤΑΣΣΟΣ ΑΙΓΝΑΔΗΣ

Η ΕΤΟΝ

Στὸ πρῶτο σας ἐρώτημα νομίζω ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν νέων τῆς Ἑλλάδας θ' ἀπαντήσῃ καταφατικὰ.

Εἶναι δυνατὴ ἡ ἰσότητι τῶν νέων ὅλης τῆς Ἑλλάδας, γιὰ τὴν ἀποτελεῖ τὴν κοινὴ τους θέληση καὶ τὸ κοινὸ τους συμφέρον. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας στὴ σημερινὴ περίοδο τῆς ἐνστάσεως τῶν παθῶν καὶ τῆς πολιτικῆς διαμάχης, στὴ περίοδο πού τὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία τὴν ἀπειλεῖ ὁ κινδυνὸς τοῦ Μοναρχικοῦ Φασισμοῦ καὶ τῆς διαφθορᾶς τῆς ΕΟΝ ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ἐγγύηση γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση αὐτῶν τῶν κινδύνων πού ἀπειλοῦν τὸ Λαὸ καὶ τὸ Ἔθνος. Ἀπ' τὴν ἄλλη μερὶ κοινὰ ἰδανικὰ καὶ κοινοὶ πόθοι, πού ἀναφέρονται στὴ ζωὴ, τὴ μόρφωση καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῶν νέων, ἐπιβάλλουν τὴν κοινὴν προσπάθεια καὶ συνεργασία γιὰ τὴν πραγματοποίησις αὐτῶν τῶν πόθων καὶ ἰδανικῶν.

Δὲ νομίζουμε ὅτι ἡ διαφορὰ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀντιλήψεως τῶν νέων εἶναι βασικὸ ἐμπόδιο στὴ συνεργασία καὶ τὴν ἐνότητά τους. Αὐτοὶ πού ἀπ' ἀφορμὴ τῆς πολιτικῆς διαφορᾶς προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν χάσμα ἀγεφύρωτο ἀνάμεσα στοὺς νέους, αὐτοὶ προσφέρουν τὶς χειρότερες ὑπηρεσίες στὴ νεολαία καὶ στὸ ἔθνος ὁλόκληρο.

Μ' αὐτὸ τὸ κριτήριον βλέπουμε ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ τὴν ἀντίδραση πού φέρνουν διάφορα Κόμματα καὶ Ὄργανώσεως Νέων, πού προβάλλουν συστηματικὴ ἀρνησιὰ σὲ κάθε πρότασις γιὰ συνεργασία καὶ ἐνότητα. Μ' αὐτὸ τὸ κριτήριον βλέπουμε τὴ συστηματικὴ κατασκευαστικὴ καὶ ἐξυβρισμὸς πού γίνεται ἀπὸ διάφορα ἔργα ἑναντίον τῆς ὀργάνωσής μας καὶ πολὺ περισσότερο τὶς τρομακτικῆς ἐνεργειᾶς καὶ τὰ ἐγκλήματα πού διαπράττονται καθημερινὰ σὲ βάρος τῆς δημοκρατικῆς νεολαίας.

Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδας θὰ πρέπει νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἐχτιμοῦν κάθε πρόσωπο κάθε ὀργάνωσις καὶ κάθε πολιτικὴ

παράταξη ανάλογα με τη θέση που πέρνει απέναντι στο βασικό για τὸ Ἔθνος αὐτὸ ζήτημα. Ἐνότητα ἢ διχασμὸς τῆς Νεολαίας,

Γιὰ τὸ 2 ἑρώτημα ποὺ διατυπώνετε ἡ ΕΠΟΝ ἔχει τὶς ἑξῆς ἀντιλήψεις :

Χωρὶς τὴν ἀποκατάσταση τῆς Ἐλευθέρου καὶ Ἀνεξάρτητης Ἑθνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς, χωρὶς ἐπικράτηση τῆς τάξης καὶ ὁμαλότητος, μετὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπέμβαση καὶ ρύθμιση τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἀπὸ τοὺς ξένους παράγοντες δὲν μποροῦμε νὰ μιλάμε γιὰ ἐπίλυση τῶν συγρομένων προβλημάτων καὶ γιὰ ἀναγέννηση τῆς χώρας μας. Γι' αὐτὸ νομίζουμε ὅτι βασικὸ καθήκον κάθε ὁργάνωσης εἶναι νὰ ἀναπτύξει ὁλοκληρὴ τὴ δραστηριότητά της γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἀνεξαρτησίας μας, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς φασιστικῆς τρομοκρατίας καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς τάξης καὶ τῆς ὁμαλότητος.

Μέσα σὲ μιὰ Ἑλλάδα ἀνεξάρτητη καὶ δημοκρατικὴ μποροῦν νὰ λυθοῦν ὅλα τὰ προβλήματα μετὰ τὴν ἐνεργητικὴ καὶ δραστήρια κοινοποίηση τῶν δυνάμεων τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Στὶς περισσότερες συμμαχικὲς χώρες ὅπως ἡ Γαλλία, ἡ Γιουγκοσλαβία, Τσεχοσλοβακία κλπ., ἔχει πραγματοποιηθεῖ ἕνας συναγεραμὸς τῶν νέων γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς ἀνοικοδόμησις καὶ τῆς ἀναγέννησις τῆς Πατρίδας τους.

Ἐδῶ στὴ χώρα μας, ποὺ ἕνα χρόνον τώρα ἐπικρατεῖ πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ χάος, δὲ γίνεται τίποτα. Ἡ ΕΠΟΝ ἔχει σὰν ἕνα ἀπὸ τοὺς βασικοὺς της σκοποὺς τὴ δημιουργικὴ χρησιμοποίησις τῆς δυναμικότητος καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν νέων στὴν ἀνοικοδόμησις τῆς καταστραμμένης Πατρίδας.

Ἡ ΕΠΟΝ ἔχει διατυπωμένον ὁλοκληρὸν πρόγραμμα ποὺ δίνει λύση στὰ βασικὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴ νεολαία μας σήμερα.

Ὁ ἀγὼνας καὶ ἡ κινητοποίησις τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν Νέων γιὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τῆς νεολαίας, γιὰ τὰ ζητήματα τῆς υγείας της (Ἰδρυση παιδικῶν σταθμῶν, ἰατρειῶν, φαρμακευτικῆ περίθαλψη, καταπολέμησις τῆς ἐλονοσίας κλπ.) γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωσις τῆς παιδείας σὲ προοδευτικὲς δημοκρατικὲς βάσεις, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ κατάρτιση τῆς νεολαίας, γιὰ τὴν πολιτικὴν ἀνάπτυξή της εἶναι βασικὴ προσπάθεια καὶ σκοπὸς τῆς ὁργάνωσις μας.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ προβλήματα νομίζουμε ὅτι θὰ βροῦν τὴν ὁλοκληρωτικὴν τους λύση σ' ἕνα καθεστῶς Λαϊκῆς Δημοκρατίας. Σὲ μιὰ εὐθέρη καὶ Λαϊκοδημοκρατικῆ Ἑλλάδα, θὰ δοθεῖ ἡ δυνατότητα στὰ Ἑλληνοπούλα νὰ ζήσουν μιὰ ζωὴ πολιτισμένη καὶ χαρούμενη καὶ ν' ἀναπτύξουν ὅλες τὶς δημιουργικὲς τους ἰκανότητες.

Ἡ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΕΟΛΑΙΑ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Κατ' ἀρχὴν νομίζω ὑποχρεωσίν μου νὰ σᾶς συγχαρῶ διότι διὰ τῆς πρωτοβουλίας σας, τῆς ὑποβλήσεως τῶν ἐρωτημάτων παρέχετε ἡ εὐκαιρία νὰ ἀκούσθῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἀγαπητοῦ περιοδικοῦ σας ἡ φωνὴ ὄλων ὄσων ἐνδιαφέρονται πράγματι γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἐξυγίανσι τῆς Νεολαίας μας.

Ἐγὼ προσωπικῶς νομίζω ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ οὐσιαστικὴ ἐνότητις τῆς Νεολαίας μας, ἀρκεῖ ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι καὶ οἱ φιλοδοξοῦντες νὰ ἠγηθοῦν τῆς ἐξελίξεως της καὶ τῆς δημιουργίας της, νὰ κατανοήσουν ὅτι ἡ Νεότης ἔχει σήμερα τερασσίας ἀνάγκας εἰς ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ὑποστήριξιν παρεχομένην χωρὶς ὑπολογισμοὺς καὶ διαφόρου εἴδους ἀνταλλάγματα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεῦτερον ἐρώτημά σας, πιστεύω ὅτι θὰ μοῦ ἦτο δυνατόν νὰ καταναλόσω πολὺν καὶ πολὺτιμον χρόνον τῶν στηλῶν σας ἂν ἐπρόκειτο νὰ

ἀπαντήσω διεξοδικῶς καὶ σύμφωνα μετὰ τὴ σοβαρότητα τοῦ θέματος. Ἄρκομαι λοιπὸν νὰ τονίσω πιστευτῶς ἀπολύτως ὅτι ἡ Β.Φ.Ν. θὰ καταβάλλει κάθε προσπάθειαν διὰ νὰ φανῇ ἀνταξία τοῦ προορισμοῦ ποὺ ὠφελεῖ νὰ ἔχει σήμερα κάθε ὁργάνωσις Νέων φιλοδοξοῦσα νὰ συμβάλλει οὐσιαστικῶς καὶ καὶ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ καθ' ὅλου ἔργον τῆς Ἑθνικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

ΕΛ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΑΣ

Πρόεδρος Κ. Δ. Ἑλλάδος Β.Φ.Ν.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ; Τὴν οὐσιαστικὴ ἐνότητις τῶν νέων ἐλπίζουμε νὰ μὴν τὴν θεωρεῖτε σὰν ἐνότητις σὲ μιὰ καὶ μόνη ὁργάνωσις. Γιατὶ νομίζουμε ὅτι ἐνότητα οὐσιαστικὴ μορεῖ νὰ ὑφίσταται μετὰ τὴ παράλληλη ὑπαρξὴ ὁργανωμένων τμημάτων νέων, ἀνεξάρτητων, ποὺ πιθανώτατα θὰ πιστεύουν διαφορετικὲς θεωρητικὲς κατασκευὲς καὶ θ' ἀκολουθοῦν διάφορα ἰδεολογικὰ ρεύματα. Τοῦτο ἐκτός ἀπὸ τὸ ὅτι εἶναι λογικὰ ἀδύνατον ἡ ταῦτιση ἀντιλήψεων εἶναι ὠφέλιμο ἀπὸ τὴ γενικώτερη ἀποψη τῆς προόδου ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν πάλῃ δίσταμέναν θεωριῶν καὶ πολιτικῶν θέσεων καὶ ἐξασφαλίζει τὸν ἔλεγχον.

Τὴν ἀντίθετη θέση τῆς ἐνοποίησης κάτω ἀπὸ ἕνα ὄνομα ἐπέδωξαν σὲ Πανελλήνια κλίμακα πολιτικὲς μεριδίες γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση κρυφῶν ἢ φανερῶν κομματικῶν σκοπῶν καὶ μάλιστα μερικὲς προσπάθησαν μ' ἐξαναγκαστικὰ μέσα νὰ τὴν ἐκβιάσουν.

Τὴν ἐνότητις τὴ θεωροῦμε δυνατὴ καὶ ὠφέλιμη μετὰ τὴν πραγματοποιησὶς μιᾶς συντονιστικῆς προσπάθειας ἀνάμεσα στὰ διάφορα ρεύματα ποὺ θὰ ἐξαρθοῦν γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ρεαλιστικῶς τὴν πραγματικότητις κάτω ἀπὸ τὸ πρίσμα τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νέων της ἐσχώντας τὸ πατριαστικὸ πνεῦμα καὶ τὶς κομματικὲς ἐπιδιώξεις τους.

Ἐν τούτοις θεωροῦμε ὅτι σὲ πολλὰ θέματα καὶ γιὰ τὴν συντριπτικὰ μεγαλύτερη μερίδα τῶν νέων ἡ ἐνότητις, τοῦλάχιστον ἡ ψυχικὴ, εἶναι οὐσιαστικὰ πραγματοποιημένη. Αὐτὸ συμβαίνει στὸ Ἑθνικὸ θέμα καὶ σὲ μιὰ ἀκαθόριστη ἐπιθυμία συμβολῆς στὴν ἀναγέννησις καὶ τὴν πρόοδο.

Ἡ ὑπαρξὴ τῆς ἐνότητος στὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία εἶναι θέμα πρωταρχικῆς σπουδαιότητος καὶ ἀποτελεῖ γιὰ τὴν Δ. Σ. Ν. ΠΙΣΤΗ. Ὅλες ἀνεξάρτητα οἱ ὁργανώσεις πρέπει νὰ πάρουν μετὰ ζέση καὶ χωρὶς ὑστεροβουλίας, μετὰ τὴν πρόθεσιν ὅτι θ' ἀποκλειστοῦν ἀπὸ τὴ γενικὴ οἰκονομία ποὺ δὲν πιστεύουν στὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν μετέρχονται Δημοκρατικὰ μέσα.

Ὁ ἀποκλεισμός τῶν δύο φασιστικῶν καὶ ἀντιδημοκρατικῶν ἄκρων εἶναι ἐπιταγὴ τῆς Δημοκρατικῆς συνειδήσεως. Τὸ παρελθόν τους μᾶς δείχνει καθαρὰ τὴ τρομοκρατικὴ τους ὑπόστασις καὶ τὰ δικτατορικὰ μέσα τῆς βίας ποὺ υιοθετοῦν οἱ ἡγέτες τους καὶ τὰ ὄργανά τους. Ἄν μοῦν θ' ἀποτελοῦν μιὰ συνεχῆ ἀπειλὴ ποὺ θὰ ὑπονομεύει τὴν ἐνότητα καὶ τοὺς σκοποὺς της.

Ὅμως, θὰ ἦταν εὐτύχημα γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ Νειάτα ν' ἀριθμοῦσαν στὶς τάξεις τους καὶ αὐτοὺς τοὺς παρασυρμένους νέους ἀπ' τοὺς Λαοπλάνους καὶ τοὺς δημοκόπους. Εἴμαστε ἀποφασισμένοι νὰ ΠΑΡΑΒΛΕΨΟΥΜΕ τὸ φασιστικὸ παρελθόν τῶν ἄκρων καὶ νὰ τοὺς δεχτοῦμε ἀνωτερόβουλα στοὺς κόλπους τῆς Πανελληνίας Νεολαίας ἂν οἱ πολιτικὲς αὐτὲς ὁμάδες δὲν ἀρκεστοῦν μόνον νὰ διαδηλώσουν τὴ καλὴ τους πίστιν καὶ τὴ δημοκρατικότητά τους ἀλλὰ καὶ ἐμπρακτὰ δείξουν ὅτι ἐγκατέλειψαν τὴν ἀδιάλλακτὴ φασιστικὴ καὶ μονολιθικὴ τους ὑποδούλωσις σὲ κόμματα ἢ σὲ πρόσωπα. Τὸ πρόσωπο καὶ τὸ κόμμα σβύνουν μπροστὰ στὸ ὄραμα τῆς Ἑλλάδος, μπροστὰ στὴν ἐνότητις τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Μετὰ τὶς διαπιστώσεις αὐτὲς δὲν θεωροῦμε ἀπλῶς ὅτι

είναι δυνατή ή ούσιαστική, ένδoτηα τής Νεολαίας αλλά σύγχρονα θεωρούμε ως έγκληματική και άνεθνική κάθε διασπαστική ένέργεια που γίνεται από άδιαφορία ή άδιαλαλαξία.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τά αίτήματα που έμφανίζονται στο προσκήνιο τής ζωής τής χώρας μας και ζητούν τή συνδρομή τών πατριωτών για τήν έπιτυχή άντιμετώπισή τους είναι **ΕΘΝΙΚΑ** και **ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**.

Για τó 'Εθνικό θέμα οι άπόψεις τής πανεθνικής παράταξης στην όποία άνήκει ή Δ. Σ. Ν. δέν είναι άνάγκη να έπαναληφθούν. Μά και οι προσπάθειες που για τις έθνικές, οικονομικές κι' έδαφικές διεκδικήσεις έχουν καταβληθί από τήν πγαυότερη κομματική παράταξη, στην όποία άνήκει ή Δ. Σ. Ν. είναι γνωστές. 'Η Δ. Σ. Ν. με τά περιορισμένα μέσα που διαθέτει κατέβαλε και καταβάλλει άοκνες προσπάθειες στην ένταση του άγώνα για τήν έκπληρωση τών έθνικών πύθων. Νομίζει δέ, πώς ό συντονισμός τών ένεργειών όλων τών νέων θά φέρη ευχάριστα άποτελέσματα. Είναι πρόθυμη να συμμετάσχει σ' έναν όργανισμό νέων που θ' άσχοληθί με τήν ένιαία προβολή τής 'Ελληνικής Νεολαίας πάνω στο 'Εθνικό θέμα μακρυνά από κάθε πολιτική άνάμιξη. Πιστεύει ότι έτσι ή φωνή τής νέας γενιάς τ' άκουστή και θά φέρει καρπούς. Θεωρεί απαράδεκτο ένθ' ύπάρχουν κι' εργάζονται 'Επιτροπές για τήν ύποστήριξη τών 'Εθνικών δικαίων στο έξωτερικό (π.χ. 'Αμερικαν. 'Επιτροπή του γερούσιαστου Πέππερ) οι ζωντανοί 'Ελληνες να μήν ένεργούν συντονισμένα. 'Ο 'Όργανισμός τών Νέων θά ζητήσει άπ' τó έπίσημο Κράτος κάθε είδους άρογή (ύλική, ήθική, παραχώρηση ώρας ειδικής ραδιοφωνικής έκπομπής κλπ.) που, φανταζόμαστε, δέν θά τήν άρνηθί.

Στο Κοινωνικό θέμα ή Δ. Σ. Ν. πιστεύει στις δύο βασικές άρχές τής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας: τήν **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**, τήν **ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ**.

Με άγώνες συνεχείς θά υπερπηθήσουμε τά έμπόδια που όρθώνουν εκείνοι που έξακολουθούν να ύποστηρίζουν ξεθωριασμένα ιδανικά.

'Η άτομική και πολιτική έλευθερία άποτελούν τή βάση τής κοινωνικής ζωής του πολίτη που δέν θέλει να ζει δουλικά σάν άβουλο πλάσμα, γι' αυτό δέχτηκε άγρια πλήγματα από τά δύο φασιστικά άκρα που καταργούν τó δικαίωμα του άνθρώπου να πιστεύη, και να έκφράζη τή πίστη του.

Στο θέμα τής έσωτερικής τάξης, ή Δ. Σ. Ν. παίρνει ένεργή στάση, καταδικάζει κάθε πρόκληση, θεωρεί ότι πρέπει κάθε νόμιμο μέσο, να έξαντηθί, ώστε ή ασφάλεια τής έλευθερίας του πολίτη να μήν είναι λέξη κενή και νομίζει ότι ή συνεχής καταγγελία τών ύπονομευτών της είναι καθήκον άμεσο και έπειγον.

Στο Πανεπιστήμιο ό άγώνας τής Δ. Σ. Ν. στρέφεται στην άναγνώριση τής Πανεπιστημιακής αυτοτελείας νοητής από δύο άπόψεις: 1) αυτοτελείας σάν ίδρυμα για τήν άνεμπόδιση προαγωγή τής έπιστημονικής μόρφωσης και 2) αυτοτελεία του φοιτητικού κόσμου στο χάραγμα τής πορείας που έπιθυμεί να άκολουθίσει. 'Η ένεργη άνάμιξη μας σέ καμμιά περίπτωση δέν πρέπει να θεωρηθί σάν κομματική προβολή με σκοπό τήν κάρπωση ώφελειών αλλά σάν συμμετοχή ύπεροκομματική στο γενικότερο συνδικαλιστικό φοιτητικό κίνημα.

'Η σύγχρονη πάλη για τήν έπιβίωση έρριξε, ίσως πρόωρα, τόν εργαζόμενο νέο στον άγώνα για τήν αυτοσυντήρηση. Στο Τομέα τής δουλειάς του ό νέος ώργανώθηκε συνδικαλιστικά. 'Η Δ. Σ. Ν. προσθεί και ύποστηρίζει τις επιδιώξεις τών εργαζόμενων και σύγχρονα άγωνίζεται για τήν κατοχύρωση τών συνδικαλιστικών έλευθεριών κι' άκόμα για τήν άπαλλαγή τών συνδικάτων από τις Κρατικές έπεμβάσεις, τήν κομματική έξάρτηση και τούς εργατοπστήρες.

'Η 'Ελευθερία προϋποθέτει τήν ύπαρξη ίσοπολιτείας. Τις φασιστικές κι' άντιδημοκρατικές ένέργειες τών πολεμίων τής δημοκρατικής ίσοπολιτείας όπου και άν βρίσκονται αυτοί, ή Δ. Σ. Ν. τις καταδικάζει και πιστεύει ότι χωρίς αύτ' ην είναι άδύνατη ή όμαλή δημοκρατική εξέλιξη, και ή δη-

μιουργία άτμόσφαιρας που να έπιτρέπη τήν ευκολότερη κι' άποτελεσματικότερη άντιμετώπιση τών 'Ελληνικών προβλημάτων.

'Η άλλη άρχή τής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας είναι ή Δικαιοσύνη. Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά κι' ύστερα άπ' τούς άκαρπους πειραματισμούς τών μεταπελευθερωτικών Κυβερνήσεων προβάλλει έπιτακτική ή άπαιτηση του Λαού και τών Νέων, καιρών για δικαιοτέρα κατανομή του πλούτου, για κατάργηση τής εκμετάλλευσης τής άνθρωπίνης εργασίας, για έξύψωση του έκπολιτιστικού και πνευματικού επιπέδου τών 'Ελλήνων, για έπιβολή ούσιαστικής ίσότητας, για έπιβολή του Κράτους Δικαίου.

Μόνον νέοι άνθρωποι με νέες άρχές και νέα συστήματα μπορούν να δώσουν τήν έπιθυμητή λύση στο αίτημα τής Δικαιοσύνης. 'Αμα κληθούν να κυβερνήσουν τή χώρα αυτοί, χωρίς δεμένα χέρια, θ' άντιμετωπισθεί και θά λυθί με τόν **ΣΥΣΙΑΛΙΣΜΟ** άποτελεσματικά ή νόθη κατάσταση που προσπαθούν με κομπογιαννίτικες ένέσεις να συγκρατήσουν οι παλαιοκομματικοί, Μ' αυτούς θ' άρχίσει ή άνηκοδόμηση Μιά άνοιχοδόμηση που δέν θά σταματήσει στην άναστήρωση τών έρειπειών αλλά που θά προχωρήσει πέρα άπ' αυτά. Τότε θά πείσει βαρεία ή φροντίδα στις πρόθυμες πλάτες τών νέων που θά γίνουν οι πιό ένθουσιώδεις δημιουργοί τής **ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**.

Τελειώνοντας έκφράζουμε τήν πίστη μας πάνω στους άγώνες τής 'Ελληνικής Νεολαίας και τονίζουμε πάλι τήν άνάγκη τής ένότητας που έλπίζουμε ότι σύντομα θά πραγματοποιηθεί.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΦΙΛ. ΝΕΟΛΑΙΑ (ΓΟΝΑΤΑ)

'Η Νέα αυτή προσπάθεια του Περιοδικού σας δέν μπορεί παρά να βρη τήν δικαιολογημένη άναγνώρισή της σ' όλόκληρη τήν 'Ελληνική Νεολαία, γιατί είναι μία άπόδειξη άγνης δημοκρατικής άντιλήψως, που έπιτρέπει μέσα εις τις στήλες του έπισήμου Κομματικού σας όργάνου να έμφανισθούν και γνώμες άντιφρονούντων, που ή ιδεολογική τους θέση είναι ίσως κατά πολύ διάφορη από τή δική σας. Έβχονται δλόψυχα τó πνεύμα αυτό να πρυτανεύση άνάμεσα σ' όλες τις πολιτικές κινήσεις του τόπου μας, ώστε ή πολιτική πάλη να μετατοπισθί μέσα στον έλευθερο ιδεολογικό στίβο, πράγμα που θά σημάνη τήν κατάλυση όλων εκείνων τών παρατάξεων που ή πολιτική τους ζωή είχε ως βάσι τήν έντεχνη δημιουργία και καλλιέργεια παθών και ψυχώσεων άνάμεσα στις άνύποτες λαϊκές μάζες, που τούς άπέκλειαν τó δικαίωμα να ίδουν τι συνέβαινε πέρα από τó όψωμένο ποικίλόχρωμο φασιστικό τέχος.

Τό πρώτο σας έρώτημα σχετικά με τήν ένότητα τής 'Ελληνικής Νεολαίας, μάς εύρίσκει συμφώνους, όσον άφορτά τις κινήσεις εκείνες που ή μέχρι σήμερα ζωή τους έχει άποδείξει ότι δέν ξεφυγαν ποτέ από τά όρια τής 'Ελλάδος και τής Δημοκρατικής άντιλήψως. Μά τις κινήσεις που δέν συνεφορφώθησαν με τις παραπάνω βρισικές άρχές, όχι ένότητα δέν δεχόμεθα αλλά ούτε έκεχε ρία, τις άντιμετωπίζουμε έχθρικά, 'Εθνικά και Πολιτικά.

Με τις άλλες κινήσεις δεχόμεθα να συμπαραταχθούμε ίσότητα άπέναντι στα δύο μεγάλα θέματα, τών 'Εθνικών διεκδικήσεων, και τής συμβολής εις τήν έσωτερικήν άνασυκρότησιν. Κάθε σάλπισμα πρός αυτή τή κατεύθυνση θά μάς ευρη παρόντας.

'Όσον άφορτά τó δεύτερο έρώτημά σας νομίζουμε ότι ή κίνησή μας όπως και όλες οι άλλες κινήσεις πρέπει βασικά και ένεργά να άσχοληθούν με τήν άνασυκρότησή όχι τόσο τήν ύλική γιατί εκεί τó πρώτο όλο καλείται να παίξη τó Κράτος. όσο με τήν ήθική. Πρέπει να δώσουμε στο λαό μας να καταλάβη ότι ή 'Ελλάς πρέπει να είναι βαθειά του πίστις και συνείδησις, πρέπει να δώσωμε στο λαό να καταλάβη ότι ή παραγωγική εργασία σημαίνει όχι άπλώς άνάγκη αλλά καθήκον. Πρέπει να δώσωμε εις τούς έχοντας να κα-

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

Το ταξίδι με το αεροπλάνο ήταν ωραιότατο. Σε δυό ώρες βρεθήκαμε απ' το Χαράνι στο της Καλάθου κι' από κει χρειαστήκαμε μιάμιση ώρα για νά φθάσουμε στην πόλη της Ρόδου. 'Η φύση είναι δημοφής, ο δρόμος ασφαλτοστρωμένος και ή διαδρομή παρ' όλη τή ζέστη του καλοκαιριάτικου μεσημεριού είναι κουραστική.

Μόλις μπαίνομε στην πόλη εντύπωση προξενούν τὰ ἐπιβλητικά δημόσια κτίρια, οί ωραίοι δρόμοι, τὰ περιποιημένα ασφαλικά πεζοδρόμια, οί δεντροστοιχίες και τὰ πάρκα.

Περνάμε μπροστά από τὸ Δημαρχεῖο. 'Εδῶ πλάι στην 'Αγγλική σημαία κυματίζει και ή γαλανόλευκη. Είναι αὐτή που ἔστειλε ὁ Δήμος 'Αθηναίων, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἀποφάσεως τῶν τεσσάρων μεγάλων νά ἀποδοθοῦν τὰ Δωδεκάνησα στην 'Ελλάδα. 'Απέναντι στοῦ Δημαρχεῖο, τὸ Διοικητήριο, ἕνα ὁμοιο κτίριο βενετσιάνικου ρυθμοῦ κυματίζει ή σημαία τῆς 'Αλβιόνος.

'Η Διοίκηση είναι καθαρά ἀγγλική. 'Η ἀστυνομία διοικεῖται ἀπὸ ἄγγλους, χρησιμοποιεῖ δὲ ὡς ὑπαξιωματικούς Κυπρίους και ὡς ἀπλά ἐκτελεστικά ὄργανα 'Ελληνες.

Στὴ Ρόδο ἐδρεῖται και ή 'Ελληνική Στρατιωτική ἀποστολή ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχη Τσιγάντε. Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸν σύνδεσμο μετὴν 'Ελληνική Κυβέρνηση και τὸν ἐπίσημο πληροφοριοδότη της για τὴν κατάσταση στα Δωδεκάνησα.

"Ὅποιος με βλέπει και μαθαίνει πὼς ἦρθα ἀπ' τὴν 'Αθήνα, τὸ πρῶτο πράγμα που μοῦ ζητᾶ, εἶναι νά τοῦ πῶ τί ξέρω σχετικά με τὴν

ταλάβουν ὅτι πρέπει νά ἐνισχύσουν τὸς οικονομικά ἀσθενεστερούς, ἐγκαταλείποντας τὸς σκληροτράχηλους ἐγωκεντρικούς που δὲν χρησιμεύουν πέρα μόνον ὡς πηγή κακῶν και ἀνωμαλιῶν. Πρέπει νά δώσωμε εἰς τὸς ψηφοφόρους νά καταλάβουν ὅτι με τὴν ψήφο τους δὲν υπογράφουν καμῖαν προσωπική συναλλαγματική με τὰ κόμματα που με τὴν ἐμπιστοσύνη τους γίνονται Κυβέρησεις. 'Αλλὰ ὅτι τὸς δίνουν τὴν ὑψηλὴ ἐντολή ν' ἀσχληθοῦν με ὁλόκληρο τὸν 'Ελληνικὸ λαὸ σὸν ὅποιο και αὐτοὶ ἀνήκουν. Πρέπει νά συμβάλομε ὥστε τὸ αἷμα που γύθηκε στα Βορειοηπειρωτικά βουνά, τὰ Μακεδονικά μας σύνορα, καθὼς και σ' ὅποιο δήποτε χαράκωμα ἀγῶνος τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, νά εἶσθ τὴν ἐκφραση τῆς δικαιοσύνης του διὰ τῆς ἱκανοποίησης τῶν 'Εθνικῶν μας διεκδικήσεων.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κύρια σημεῖα τοῦ ἀγῶνος μας, ἕνα τέτοιο στρατὸ συντάσσομαι, στρατὸ εἰρηνικὸ, δημιουργικὸ στην ὑπηρεσία τῆς 'Ελλάδος, τοῦ λαοῦ μας στην ὑπηρεσία τῶν μεγάλων πανανθρωπίνων ἰδανικῶν. Ὅποια κίνησιθ πιστεύει στίς ἴδιες ἀρχές ἄς συνταχθῇ μαζί μας νά για νά βεβαιώσωμε ἐνωμένοι τὸ δύσκολο δρόμο τῆς πραγματοποιήσεως. Καὶ ὅταν φθάσωμε εἰς τὸ τέλος θά αἰσθανθοῦμε τὴ μεγάλη ἱκανοποίηση ὅτι ἐκάσαμε τὸ καθήκον μας ὡς 'Ελληνες και ὡς ἐλεύθεροὶ ἀνθρώποι,

Ν. ΣΙΩΡΗΣ

«ἐνσωμάτωση» «πότε ἐπὶ τέλος θά ἔλθουν». Σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτηση καθρεφτίζεται ή ἐθνική ἀγωνία τῶν Δωδεκανησιῶν που με ἀνυπομονησία και με λαχτάρια περιμένουν τὴν ἐπίσημη μέρα που θά μποροῦν νά ποῦν πὼς και οί δικοὶ τους οί τόποι εἶναι και οὐσιαστικά και τυπικά 'Ελλάδα. Τί νά τῆς κάνουμε—μοῦ ἔλεγαν πολλοὶ τῆς ἐπίσημης ἀναγνωρίσεως, ὅταν μᾶς ἔχουν ἐδῶ ἀπομονωμένους και δὲν ἀφήνουν τὸς συγγενεῖς μας, που εἶναι χρόνια ξενητῆμένοι νά ἔλθουν νά μᾶς δοῦν. 'Η ἀπαγόρευση τῆς παλλιννοστήσεως και οί περιορισμοὶ τῶν ταξιδιῶν κρατοῦν τὸν Δωδεκανησιακὸ κόσμο σὲ ἐκνευριστική ἀγωνία. Τῆς μέρες που βρισκόμαστε ἐκεῖ εἶχε ἀρχίσει στοῦ Παρίσι ή Συνδιάσκεψη τῆς Εἰρήνης. Τὸ ἐνδιαφέρον για τῆς συζητήσεις τῶν 21 ἐθνῶν εἶταν γενικὸ και ή ἀνησυχία ἐκδηλος ὅσο περνοῦσαν οί μέρες και ή Διάσκεψη δὲν ἔμπαινε στα οὐσιαστικά θέματα. Πότε ἐπὶ τέλος θάρθοῦν και στοῦ δικὸ μας τὸ ζήτημα; 'Αλλὰ ή ἀγωνία εἶναι πὸ μεγάλη και πὸ οὐσιαστική για τὰ ἄλλα ἐθνικά μας προβλήματα. Βόρειος 'Ηπειρος, ... Βουλγαρικά σύνορα... Ὅσο για τὴν Κύπρο μᾶς παρηγορεῖ ή σκέψη πὼς εἶναι θέμα που θά τὸ ρυθμίσωμε με τὸς φίλους μᾶς τὸς 'Αγγλους με καλὴ πίστη και με κατανόηση.

Κι' ἔτσι οί νησιῶτες θεωροῦν βέβαια τὸς ἑαυτοῦς των ὡς τὸς πὸ τυχερούς, μιά και ή Μόσχα θέλησε νά πνεύσει πρῶτα πρὸς τὰ ἐκεῖ ὁ ἀνεμος τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ τὸ πλούσιο ἐθνικὸ τους αἶσθημα και τὸ ἀγωνιώδες ἐνδιαφέρον τους για τὴν τύχη τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων δὲν τὸς ἀφήνει νά χαροῦν, ὅσο τὸ 'Εθνος ὁλόκληρο περνᾶ κρίσιμες ὥρες.

—Μιά μέρα συζητήσα για τὴν 'Ελληνική πολιτική κατάσταση μ' ἕνα γιατρό, ἔγκριτο μέλος τῆς κοινωνίας τῆς Ρόδου, που στα χρόνια τῆς κατοχῆς κυνηγήθηκε ἀπὸ τὸς Ἴταλους για τὴν ἐθνική του δράση, φυλακίστηκε, ἐξωρίστηκε, ὕστερα δραπέτευσε, κινδύνευσε και στοῦ σώθηκε. Μοῦ μίλησε με πόνο για τὸν ἐθνικὸ μας διχασμὸ και μοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴ νά μη μεταφτευθεῖ και στα νησιά τὸ μικρόβιο τοῦ κομμουνισμοῦ και τοῦ μικροκομματισμοῦ, ἀλλὰ νά καταβληθεῖ προσπάθεια ἀπὸ τώρα που τὸ πολιτικὸ ἔδαφος εἶναι παρθένο και ή πολιτική

'Η νίκη τῆς Δημοκρατίας εἶναι προϋπόθεση τῆς σωτηρίας και μελλοντικῆς ὑπαρξῆς τῆς 'Ελλάδας.

συνείδηση άδιαμόρφωτη, ώστε να διαπαιδαγωγηθεί ο κόσμος και να ακολουθήσει, ενωμένος σε μια μεγάλη ένιαία παράταξη, την ιδεολογία του ένωτικού σοσιαλισμού. Τις ίδιες αντιλήψεις συνάντησα και σε πολλούς άλλους. Καθώς είναι όλοι τους εκεί κάτω φανατικοί έθνικόφρονες και αντιφασίστες και ποθούν να γνωρίσουν το πρότυπο της άληθινής Δημοκρατίας σε όλες της τις μορφές, ο ένωτισμός σαν πολιτική γραμμή βρίσκει βαθύτατα ανταπόκριση στις ψυχές τους. Εύτυχως το πολιτειακό δεν έχει πάρει σαν θέμα πολιτικού ενδιαφέροντος την έκταση και την ιδιομορφία, που έχει στην ύπλοιοτη Ελλάδα, όπου σχετίστηκε άμεσώτατα με τη εμφάνιση τη δράση και τα έκτροπα του έρυθρου φασισμού και της αντιδράσεως που δημιούργησε είναι πιο εύκολο, έφ' όσον φυσικά το αντιληφθούν και οι τοπικοί πολιτικοί ηγέτες να λείψουν πρόσθετες άφορμές πολιτικού διχασμού έξ άφορμής του καθεστωτικού.

Συνεζήτησα με πολλούς πάνω στη σύγχρονη οικονομική κατάσταση της Δωδεκανήσου και μιλήσαμε στην άποψη που χρειάζεται, τουλάχιστον για την πρώτη περίοδο ή εφαρμογή του λεγομένου ιστορικού ή έπαρχιακού διοικητικού συστήματος, που λαμβάνει υπ' όψει με ιδιαίτερες διοικητικές παραδόσεις και τις οικονομικές συνθήκες του τόπου.

Ο γενικός διοικητής θα πρέπει να έχει ούσιαστική έξουσία κρθώς έπίσης και την δυνατότητα να εφαρμόσει μια ιδιαίτερη οικονομική πολιτική κατάλληλη για την αναβίωση της οικονομίας των νησιών.

Οι οικονομικές δυνατότητες της Δωδεκανήσου δεν είναι εύκαταφρόνητες. Η γεωργία στα άγροτικά νησιά, από τα όποια σπουδαιότερα είναι η Ρόδος, η Κω, και η Κάρπαθος έχει σημαντικά περιθώρια ανάπτυξεως, με μια δέ συστηματική προσπάθεια θα μπορέσει όχι μονάχα να έπαρκέσει για τις τοπικές ανάγκες στα είδη που παράγει (όσπρια, λαχανικά, σταφίλια και άλλα φρούτα και σε μικρότερες πο-

σότητες σάρι, κριθάρι, λάδι, έληές και καπνό) αλλά και να έξάγει ίδίως φρούτα και λαχανικό σε μεγάλες ποσότητες. Στα ναυτικά νησιά (Κάλυμνο, Σύμη, Χάλκη) ή σπογγαλιεία είναι σημαντικώτατος οικονομικός παράγων. Έπίσης ή άλιεία όταν συστηματικοποιηθεί με την ίδρυση ίχθυοσταθμού καθώς και την συνεταιριστική όργάνωση την καθοδήγηση και την οικονομική ένλσχυση των ψαράδων θα μπορεί κατά τους ύπολογισμούς του ίχθυολόγου κ. Βερμουντάκη συμβούλου της Βρετανικής Διοικήσεως και της UNRRA στα Δωδεκάνησα, να άπασχολεί περί τους 6.500 ψαράδες και τόνώσει σημαντικά την οικονομική ζωή του τόπου προσφέροντας στην άγορά άφθονο και φθηνό ψάρι που θα περισσεύει άσφαλώς και για έξαγωγή. Άλλος σημαντικός οικονομικός παράγων για τα νησιά είναι ο τουρισμός. Στη Ρόδο μάλιστα και στην Κω ύπάρχουν και σπουδαία τεχνικά έργα (δρόμοι, ξενοδοχεία κλπ.) που θα ύποβοηθήσουν ούσιαστικά την τουριστική προσπάθεια της Διοικήσεως. Για την άναπτυξη των βασικών αυτών κλάδων της Δωδεκανησιακής οικονομίας, που πλάί τους θ' αναπτυχθεί και ή βιοτεχνία, ή βιομηχανία, το εμπόριο και ή ναυτιλία χρειάζονται ώρισμένα άρχικά κεφάλαια για παραγωγικές τοποθετήσεις. Ειδικές Τράπεζες θα κληθούν να παίξουν τόν προστατευτικό τους ρόλο. Άλλά και οι πλούσιοι Δωδεκάνησοι του έξωτερικού, ίδίως της Άμερικής και της Αίγυπτου δεν θα πρέπει να άδιαφορήσουν. Η ιδιαίτερη Ματρίδα τους, θα πρέπει τώρα στην καινούργια περίοδο της Έλευθερης Έλληνικής της ζωής, να ξανάβρει τα παλιά εύτυχημένα της χρόνια, που ή οικονομική και ή πνευματική της άίσθηση ήταν άληθινά άξιοζήλευτη.

Στην Καλλιράχη της Θάσου ο άστυνομικός σταθμάρχης έχει τη γνώμη ότι οι ένωτικοί είναι διασπαστές της έθνικής ένότητος και κάνει ότι μπορεί για να σταματήσει το έργο του, κάνοντας χρήση της ιδιότητός του.

Τόν προειδοποιούμε κι' αυτόν κι' όλους τους όμοιους του, ότι οι ένωτικοί είναι οι καλύτεροι Έλληνες και να προσπαθήσει ν' άσχοληθεί με τα έργα του κι' όχι την πολιτική, ή αν έχει τρομερή δυναμικότητα αν ζητήσει μετάθεση στη Δυτική Μακεδονία για να πολεμίσει τις συμμορίες των νοφικών που τή λυμαινόνται αντί ν' άσχολήτε με το εύκολο (που μπορεί ν' άποδειχτεί κι' επικίνδυνο) έργο του διωγμού των ένωτικών.

Η έπιτυχία των έθνικών διεκδικήσεων και ή σημασία της Έλλάδας στη διεθνή ζωή ήτανε, είναι και θα είναι συνάρτηση της έσωτερικής μας κατάστασης.

Μόνο μια δημοκρατική και εύνομούμενη Έλλάδα μπορεί να σταθεί έπάρξια στο σημερινό διεθνή όρίζοντα.

ΕΝΩΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ο ΕΝΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ

Τὸ παρακάτω κείμενο εἶναι μία ἀπὸ τὶς «Ἐπιστολὲς πρὸς τοὺς φίλους μου» τοῦ Παναγιώτη Κανελλόπουλου πού ἔδωσε ὁ ἴδιος τὶς παραμονὲς τῆς διαφυγῆς του ἀπὸ τὴν κατεχόμενὴ Ἑλλάδα πρὸς τὶς ἐλεύθερες καὶ μαχόμενες Ἑλληνικὲς δυνάμεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Γιὰ μᾶς τοὺς παλῆους, τοὺς παλιότερους, ἀπ' τοὺς νέους μέσα στὴν Ἐνωτικὴ κίνηση, τὸ κείμενο αὐτὸ μαζί με ὀρισμένα ἄλλα, ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ καταφύγια πού τὸ πνεῦμα μας ξαναβρῖσκει τὸν ἑαυτὸ του, ἓνας τόπος πού γολήνευε τὴ σκέψη, ζώηρενε τὸ λόγο, διαμόρφωνε τὴν ὀρθὴ πολιτικὴ κρίση, ὅταν γύρω μας μέσ' στὴν κατεχόμενὴ Ἑλλάδα, τὰ μίση καὶ τὰ πάθη, τὰ ἔθνικα λάθη μαζί με τὶς προδοσίαι καὶ τὰ ἀντεθνικὰ πείσματα εἶχαν φτάσει στὸ κατακόρυφο καὶ θόλωναν τὸ νοῦ τοῦ καθενός. Σήμερα πού οἱ στιγμὲς ἔχουν ἀνάλογη χριστιανότητα, ἀν' ὄχι βαρύτερη, ξαναδίνουμε στὴ δημοσιότητα τὸ κείμενο αὐτὸ καὶ πιστεύουμε πὼς θὰ ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ βάρθρα, γιατί εἶναι τὸ βάρθρο ἀπὸ τὶς ἰδέαι πού δὲν πεθαίνουν ἀλλὰ ζοῦν αἰώνια ζωντανές, πάντα στὸ ὅποιο στηριγμένοι κάθ' ἑνὸς ποθῶναι στὴν Ἐνωτικὴ κίνηση, θὰ δίνει καθημερινὰ τὴ μάχ' τῆς Ἑλλάδας, τὴ μάχη τῆς δημοκρατικῆς, δίκαια συγκροτημένης καὶ Μεγάλης Ἑλλάδας.

Οἱ πολὺ νέοι εἶν' ἐνδεχόμενο, ἀπὸ μιὰ στιγμιαία παρεξήγηση, νὰ δυστροποῦν ἀκούγοντας τὸ κόμμα μας νὰ μιλάει διαρκῶς γιὰ τὸ Μέτρο. Οἱ νέοι εἶναι ἐπαναστατικοὶ καὶ νομίζουν ὅτι τὸ Μέτρο εἶναι συντηρικὸ. Οἱ νέοι βιάζονται καὶ νομίζουν ὅτι τὸ Μέτρο εἶναι ἀργό, παράγοντας ἀργοπορίας. Οἱ νέοι εἶναι χαρούμενοι καὶ νομίζουν ὅτι τὸ Μέτρο εἶναι βλοσυρὸ καὶ δασκαλιστικὸ. Ἄν τὰ πράγματα ἦταν ἔτσι, θ' ἄχαν δίκιο οἱ νέοι. Καὶ ὁπωσδήποτε ἔχουν δίκιο, γιατί οἱ νέοι εἶναι ἡ ζωὴ. Ὡστόσο, ἐνῶ ἔχουν δίκιο πού εἶναι ἐπαναστατικοί, βιαστικοὶ καὶ χαρούμενοι, μᾶς παραξηγοῦν πολὺ ἂν νομίζουν, ὅτι ἐμεῖς με τὴν ἰδεολογία τοῦ Μέρου ἀρνιόμαστε τὴν ἐπαναστατικότητα, τὴν ταχύτητα καὶ τὴν χαρὰ.

Τὸ Μέτρο, γιὰ μᾶς, δὲν εἶναι ὁ μέσος ὁρος, δὲν εἶναι τὸ Μέτρο, δὲν εἶναι ἡ βολικὴ χρυσὴ «μέση». Τὸ Μέτρο, γιὰ μᾶς, εἶναι τὸ πιὸ ἐπαναστατικὸ καὶ τὸ πιὸ τολμηρὸ σύνθημα πού μποροῦσε νὰ ὑπάρξει. Γιὰ τὸν ἀστὸ «μέτρο» εἶναι τὸ ἐμβλημα τοῦ νοικοκύρη. Ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἀστοί, γιατί ἡ κοινωνία παύει νὰ εἶναι ἀστική, δηλαδὴ κοινωνία «ιδιωτῶν» πού σὰν ιδιώταις πήδησαν καὶ στὸ προσκήνιο τῆς δημοσίας ζωῆς. Ἐμεῖς, συνειδητοποιώντας μέσα μας ὅσο δὲν ἔχει συνειδητοποιεῖται σὲ κανέναν ἄλλον τὸ γεγονός τῆς μεγάλης ἀλλαγῆς, πού ὀργανικὰ σημειώνεται ἀπὸ καιρὸ μέσ' στὴν κοινωνία, δὲν εἴμαστε οὔτε ἀστοί, οὔτε προλετᾶριοι, γιατί κα' οἱ τελευταῖοι δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἀστοί, με ἀρνητικὰ τὰ σημεῖα τους. Ἐμεῖς ἐνσαρκώνουμε τὸ γεγονός, πού πρῶτὴ φορὰ σημειώνεται μέσα στὴν ἱστορία, τὸ γεγονός τῆς προβολῆς τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων στὴ δημόσια ζωὴ.

Ὁ Μαρξισμὸς ἔχει δίκιο, πού λέει ὅτι οἱ τάξεις θὰ λείπουν. Ὡστόσο, θὰ λείπουν ὄχι γιατί θὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσία ὅσοι δὲν κατέχουν τίποτα, ὄχι γιατί ἡ ἀρνηση ὡς ἀρνηση θὰ κατακλύσει τὴ ζωὴ, ἀλλὰ γιατί πέρα ἀπὸ κάθε ταξικὸ νόημα τῆς ζωῆς θὰ προβάλλουν στὸ προσκήνιο τῆς ἱστορίας οἱ «μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες». Ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ γίνεῖ καὶ τὸ πνεῦμα Βούληση καὶ νὰ πάψει νὰ εἶναι μόνο θεωρία. Ὡς τὰ τώρα τὸ πνεῦμα ἦταν μόνο θεωρία καὶ τεχνικὴ, καὶ μόνο ὡς θεωρία καὶ τεχνικὴ ὑπηρετοῦσε τὴν πολιτικὴ βούληση, πού κύρια πηγὴ τῆς ἦταν ἡ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἀπὸ ὕλικα κίνητρα προσδιορισμένη ταξικὴ συνείδηση. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε (κα' αὐτὸ μόνο ἢ ἐποχὴ μας μποροῦσε νὰ τὸ ἐπιτρέψει) καμιά ταξικὴ συνείδηση. Ἐμεῖς ἔχουμε μόνον συνείδηση πνευματικὴ, μιὰ συνείδηση πού μᾶς δίνει ἀκριβῶς τὸ δικαίωμα καὶ τὴ δύναμη νὰ λύσουμε καὶ τὰ προβλήματα, πού προκύπτουν ἀπ' τὶς ὕλικες διαδικασίες, ἀναγκαῖότητες καὶ νομοτέλειαι, ἀντικειμενικά, θετικά, ψυχραῖμα, σωστά.

Στὸ πρόσωπό μας λοιπὸν ἐπαναστατεῖ πρῶτὴ φορὰ στὴν ἱστορία τὸ πνεῦμα. Κα' ἐπαναστατεῖ βία, βιαστικά, χαρούμενα. Τὸ πνεῦμα εἶναι τὸ πιὸ νέο, τὸ πιὸ νεαρὸ ἀπ' ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου. Τὰ συμφέροντα ἔχουν πολλὰ φορὲς ἐπαναστατήσῃ. Οἱ τάξεις ἔχουν πολλὰ φορὲς ἐπαναστατήσῃ. Τὰ συμφέροντα καὶ οἱ τάξεις πάλιωσαν. Τὸ πνεῦμα, ὡς Πνεῦμα, δὲν ἔχει ποτὲ ἐπαναστατήσῃ. Οἱ νέοι δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ ταχθοῦν με τὴν ἐπανάσταση ἐκείνη, πού εἶναι ἡ πιὸ νέα, ἡ πιὸ πρωτόφαντη, ἡ πιὸ δύσκολη, ἡ κοσμοϊστορικὰ πιὸ ἀποφασιστικὴ. Τὸ ὅτι τὸ Πνεῦμα εἶναι τὸ Μέτρο, αὐτὸ δὲ σημαίνει διόλου ὅτι ἡ ἐπανάστασή του εἶναι μετρημένη, ἄχαρη καὶ ἀργή. Τὸ ὅτι τὸ Πνεῦμα ζητάει, ἐπικρατώντας μέσα στὸ χάος τῶν συμφερόντων, νὰ βρεῖ καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἰσορροπία τῆς ζωῆς, αὐτὸ παρουσιάζει ἀκριβῶς τὴν ἐπανάστασή του σὰν ἓνα φοβερὸ καὶ βιαιότατο σεισμό, σὰν μιὰ μεγάλη γεωλογικὴ ἐπανάσταση πού πάει με τὸν πιὸ βίαιον τρόπο ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν κλονισμένην στὰ φυσικὰ στοιχεῖα ἰσορροπία. Μιλώντας λοιπὸν ἐμεῖς γιὰ Μέτρο, δὲ μιλάμε γι' αὐτὸ διόλου σὰν ὑπολογιστικὸι, οἱ πιὸ βίαιοι, οἱ πιὸ χαρούμενοι καὶ οἱ πιὸ βιαστικοὶ ἐπαναστάται τοῦ κόσμου.

Ὁ ἀστὸς μιλάει γιὰ ἐλευθερία, καὶ ξεχνάει τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη, δηλαδὴ δὲν τοῦ συμφέρει νὰ τὴν θυμᾶται. Ὁ κομμουνιστὴς μιλάει γιὰ κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ ξεχνάει τὴν ἐλευθερία, δηλαδὴ τὴν παραπέμπει στὸ ἄδηλο μέλλον. Ἐμεῖς, πού ξέρουμε ὅτι τὸ Πνεῦμα δὲν εἶναι Πνεῦμα ἀν' δὲν εἶναι καὶ

ελεύθερο και δίκαιο, ζητάμε και τα δύο, την ελευθερία, αλλά και την κοινωνική δικαιοσύνη, ζητάμε να βρούμε το σημείο της ισορροπίας ανάμεσά τους. Ο άστος μιλάει για την παράδοση και για το Χτές, και δε θέλει να ιδεί ότι πολλά στοιχεία του Χτές είν' εμπόδια για τη ζωή του Σήμερα και του Αύριο. Ο κομμουνιστής μιλάει για το Αύριο, και η πικρία του δεν τον αφήνει να δει ότι πολλά στοιχεία του Χτές είναι απαραίτητα κίνητρα της ζωής και του Αύριο. Εμείς, που ξέρουμε ότι το Πνεύμα δεν είναι Πνεύμα, αν δεν είναι αντικειμενικό, ζητάμε να βρούμε το σημείο ισορροπίας ανάμεσα στο Χτές και στο Αύριο, ζητάμε να πραγματοποιήσουμε το θετικό και δημιουργικό Σήμερα. Ο άστος μιλάει για Άτομο και ατομική πρωτοβουλία και δεν βλέπει την κοινότητα παρά μόνο σαν την αφηρημένη και ήθικα ελάχιστη γι' αυτόν δεσμευτική έννοια του έθνους. Ο κομμουνιστής μιλάει για Κοινότητα και υποτιμάει την ατομική προσωπικότητα. Εμείς, που ξέρουμε ότι το Πνεύμα δεν είναι Πνεύμα αν δεν σημαίνει τη δημιουργική θυσία της προσωπικότητας στο βωμό της κοινότητας, ζητάμε την ισορροπία ανάμεσα στο άτομο και στην κοινότητα.

Ίδου λοιπόν γιατί είμαστε υπέρ του Μέρου. Είμαστε υπέρ του Μέρου, όχι γιατί ζητάμε λιγότερα απ' όσα ζητούν οι άλλοι, αλλά γιατί ζητάμε ακριβώς περισσότερα απ' όσα ζητούν οι άλλοι. Ζητάμε κάτι περισσότερο, δυσκολότερο, ριζικότερο, κ' έτσι ή επανάστασή μας πρέπει να είναι και βιαϊότερη και πιο αποφασιστική και πιο ήρωική. Οι νέοι, που θέλουν ηρωισμούς, θα βρουν την ευκαρία των πιο μεγάλων και ταυτόχρονα των πιο θετικών ηρωισμών πάνω στις επάλξεις τις δικές μας. Όποιος στέκεται στις δικές μας τις επάλξεις χτυπιέται κι' από τις δυο πλευρές, απ' όλες τις πλευρές, δεν έχει ούτε μια στιγμή καιρό να ξεκουρασθεί, πρέπει αδιάκοπα ν' αγρυπνεί κρι να μάχεται. Όσοι λοιπόν πιστοί, δε προσέλθουν. Ας προσέλθουν για ν' αγρυπνήσουν, για να πολεμήσουν, για να νικήσουν.

Το ΕΑΜ αγωνίζεται για έθνικές διεκδικήσεις.

Από τα φύλλα του και τα σχόλιά τους πάνω στους λόγους του Μανουήλσκυ βεβαιωνόμαστε ότι αγωνίζεται για διεκδικήσεις, όχι όμως του Έλληνικού Λαού, αλλά των Άλβανών και των Βουλγάρων.

ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ = ΑΠΟ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ =

Συνέχεια από την 5η σελίδα

τους, που σ' οποιοδήποτε άλλο μέρος βρισκόσαντε τουλάχιστο στη φυλακή. Τ' αδέρφια μας πάντως—κι' αυτό πρέπει να το παραδεχτούμε όλοι οι καλόπιστοι ότι κι' αν είμαστε—που παραπλανήθηκαν σε ώρες ψυχικής και πνευματικής θόλωσης γίνηκαν άλλοι άνθρωποι, μισούνε όσους δεν πάνε μαζί τους, μισούν και χτυπάνε άλυπτα όσους θέλουνε να μείνουνε Έλληνες κι' άνθρωποι. Μεγαλύτερο πλήγμα δε πιστεύω να γίνηκε ποτέ σε βάρος της Ελλάδας. Το τι παραπάνω έκαμε η Γκεστάπο κι' η ΟΠΛΑ δε μπορώ να το βρω. Γιατί, πάλι, πρέπει να θεωρούνται λιγότερο εγκληματίες οι πρώτοι απ' τους δεύτερους για μās τουλάχιστο είναι δύσκολο να το καθορίσουμε.

Οι Έλληνες πατριώτες αντισταθήκανε στους κατακτητές μέσα κι' έξω απ' την Ελλάδα καθάνανε ελεύθεροι, κερδίσανε με άφθοο αίμα και θυσίες τη λευτεριά για το έθνος τους. Η Έθνική Αντίσταση είναι ο έθνικός τους τίτλος. Για τους ίδιους Έλληνες—κι' όλοι οι Έλληνες είναι τέτοιοι—η Αντίσταση στις Νεοφασιστικές επιδρομές, που για πρώτο και κύριο στόχο διαλέξανε τους νέους, είναι έθνική επιταγή και καθήκον.

Να σώσουμε τη νεολαία απ' τα νύχια των νεοφασιστών, είτε δεξιού είτε αριστερού είναι, αν δεν θέλουμε να καταδικάσουμε σε θάνατο την Ελλάδα.

Ολοκληρωμένη Ελλάδα, οικονομική βοήθεια κι' ότι άλλο θέλετε δε σημαίνει απολύτως τίποτα με μι' νεολαία, αντίστοιχα, ψυχικά και πνευματικά διεφθαρμένη. Γι' αυτό είναι «ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ» τα θέματα ΕΛΛΑΔΑ και ΝΕΟΙ. Αυτό όσοι δεν το καταλαβαίνουν, θέλουνε δε θέλουνε, γίνονται οι χειρότεροι έχθροι της Ελλάδας.

Οι νέοι πρέπει να σωθούν και για να σωθούν δεν έχουν παρά να τραβήξουν και πρέπει να τραβήξουν το δρόμο της έθνικής αξιοπρεπείας, το δρόμο των πανανθρώπινων αξιών, τον δρόμο της δημοκρατικής ζωής μέσα στην Ελλάδα.

Μ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ

Την ζωή της Ελλάδος ως έθνους ιστορικώς βιωσίμου δεν εξασφαλίζομεν με την ησυχίαν και άνεσίν μας, αλλά πρέπει ανά πάσαν στιγμήν να διεκδικώμεν με άγῶνας και με θυσίας, με άνησυχίας και με φροντίδας, έν ανάγκη και με το αίμα μας άκόμη.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ Ε. Ε. Ν.

Ο συναδ. Νικολαΐδης έκανε μιά διάλεξη στο Κινηματογράφο τής Ρόδου «Άγιος Γεώργιος» με θέμα ή μεταπολεμική Κοινωνία. Η διάλεξη αυτή καθώς και ή δραστηριότητα του συναδέλφου έγινε άφορμή να σχηματισθή ό πρώτος πυρήνας από Ένωτικούς νέους στη Ρόδο. Με συγκίνηση χαιρετίζουμε τόν δμλο αυτό τών νέων γιατί άποτελεί κομμάτι του μαρτυρικού δωδεκανησιακού λαού, που έπιτέλους ένώθηκε στη λευτεριά μαζί μας.

— Σύμφωνα με προηγομένη άπόφαση τής Κ. Ε. οι συνάδελφοι τής Περιφ. Έπιτροπής Βορείου Ελλάδος Γιάννης Αγαθαγγέλου, Λάζαρος Νικολάου και Μήτσος Λαραβίνας εκπροσωπούν τή Βόρειό Ελλάδα στην Κεντρική Έπιτροπή.

— Κάτω από τήν άκούραστη καθοδήγηση του Γεν. Γραμματέα Ε. Κυριακόπουλου έντονος όργασμος παρατηρείται στη κίνηση τής Νεολίας μας για τόν άγώνα τής Δημοκρατίας όπως φαίνεται κι' άπ' τις άλλες στήλες μας.

— Το γραφείο τύπου και διαφωτίσεως υποσχέθηκε τήν έκδοση του έννατου φύλλου τών «Ελευθ. Νιάτων» για τή 15 Σεπτεβρίου περίπου.

Κέντρο άνωτάτων Σχολών

Το Κέντρο Άνωτάτων Σχολών τής Ε. Ε. Ν. σε έκτακτη συγκέντρωση άφου εξέτασε τήν κατάσταση στις Σχολές καθώρισε τό πλάνο τής δράσης για τό επόμενο ακαδημαϊκό έτος, Άποφασίστηκε: α) να γίνουν προσπάθειες για τήν ένοποίηση τών δημοκρατικών σπουδαστικών κινήσεων με βάση τήν αυτοδιοίκηση του Πανεπιστημίου τήν έντονη συνδικαλιστική δράση σε πλαίσια ύπερπολιτικά και τήν άποφαστική αντίδραση στις αντιδημοκρατικές ενέργειες τής άκρας δεξιάς και τής άκρας άριστεράς β) να γίνουν προσπάθειες για τή ταχύτερη διενέργεια έλευθέρων και καθολικών εκλογών στο Πανεπιστήμιο, που ν' άναγνωριστούν άπό όλους. Αύτός είναι ό μόνος τρόπος να τερματιστή ή άισχρή κατάσταση, που επικρατεί στο Πανεπιστήμιο και που είναι γνωστό ότι όφείλεται στους τραμπουκισμούς τών φοιτητοπατέρων τής Ε.Π.Ο.Ν τής Χ και τών δορυφόρων τους. γ) Να ένταθί ή κομματική δουλειά τής ΕΕΝ άνάμεσα στους σπουδαστές τέλεια ξεχωρισμένη άπό τή συνδικαλιστική δράση του Κέντρου άνωτάτων σχολών.

Παρακαλείται ή έπιτροπή τής ΕΕΝ του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης να βρísκεται σε συχνή έπαφή με τό Κ. Α. Σ.

— Στις 27 όργανα τής Γενικής Άσφαλείας ανέλαβαν άντιπροσώπους τών φοιτητικών κινήσεων (Ζέρβα, Γονατά Έπαρχιωτών, Σοσιαλ. Νεολ. Φ.Ο.Ν ΕΠΟΝ ό άντιπρόσωπος τής ΕΕΝ Σπουδαστών δέν ειδοποιήθηκε έγκαιρώς και γι' αυτό δέν συμμετείχε που είχαν συγκεντρωθεί για τήν έξέυρωση βάσης για τή σπουδαστική ένότητα και τήν επίλυση φοιτητικών ζητημάτων:

“Αν κι' οι παραπάνω συνάδελφοι άφεθήκανε έλευθεροι, ύστερα από λίγη ώρα, έπειδή από παρόμοιες ενέργειες διαβλέπουμε τεράστιους κινδύνους, διαμαρτυρόμαστε έντονα για τά τέλεια αντιδηκρατικά μα και συνάμα άνόητα αυτά μέτρα.

Τά έντυπά μας

Κυκλοφορεί τακτικά ό «Λαϊκός Άγώνας», που έγινε όργανο τής ΕΕΝ. Πειραιά. Η έκδοση του «Λαϊκού Άγώνα» τιμά τήν ΕΕΝ Πειραιά, και πιστεύουμε πως τό παράδειγμα τής γρήγορα θά τό άκολουθήσουν και άλλοι σχηματισμοί τής ΕΕΝ όπως π. χ. ταχύτατα τό Κέντρο Βορείου Ελλάδος στη Θεσσαλονίκη.

Ο «Λαϊκός άγώνας» που έκδόθηκε με πλούσια ύλη στις 19/8 θά έκδοθή έκ νέου στις 5 Σεπτεμβρίου

— Το Κέντρον Άθηνών συμβάλλει μ' όλες του τις δυνάμεις στη έπιτυχία του έργου τής Σ.Ε.Ν.Ε.Δ.Α. στη Άθήνα.

Άκόμα δημιούργησε ειδικές όμιλίες στο γραφείο του κόμματος με περιεχόμενο τους λόγους για τούς όποιους πρέπει να κερδίση ή Δημοκρατία, κι' όπωσδήποτε να έξασφαλισθή δημοκρατική ζωή στην Ελλάδα.

Βόρειος Έλλάς

Στη Θεσσαλονίκη έντονος κίνησης τής περιφερειακής έπιτροπής και τών λοιπών έπιτροπών με τήν άκούραστη συμβολή στελεχών σαν τούς Λ. Νικολάου, Δαρβίγκα Ε. Λαπιδάκη, Λ. Χουσιάδη, Σ. Πετρίδη, Δ. Ραφτόπουλου, Παπαγεωργίου, φόρογλου, Ζήκα, Κάρκα, Δημητριάδη κλπ. και τακτικό φροντιστήριο και πολιτικές συγκεντρώσεις στα γραφεία του κόμματος, με άποφαστική συμβολή στον δημοκρατικό άγώνα που διεξάγουν τά έθνικά δημοκρατικά κόμματα και οι νεολαίες τους.

— Στην Καβάλλα άναρδιογανώθηκε ή νομαρχική έπιτροπή με ΕΕΝ και άποτελέσθηκε άπό τούς Θεοδωρίδη Εύρ. (Γραμματέα) και τούς συναδ. Ματρώνη Μ. Λαζαρίδη Ι, Έρμανουηλίδου Δ. και Ζαφειρίου Τζέννη με προοπτικές για καλή και καρποφόρο δράση.

— Το ίδιο και στην Καλλιράχη τής Θάσου Ιδρύθηκε ή έπιτροπή με σκοπό τήν άναδιοργάνωση τής ΕΕΝ νήσου που να ένας άπό τούς ποιό σημαντικούς εις αριθμόν και ποιότητα άπό τούς σχηματισμούς τής νεολαίας μας.

Η έπιτροπή: Φ. Δούρος (πρόεδρος) Κ. Άγγελάκης, Σ. Ίατρού, Ε. Στρατής και Α. Κόντος.

Είναι βέβαιο ύστερα από τή δραστηριότητα τής Π.Ε. και ειδικά του γρ. έπαρχιών που στο προσεχές φύλλο θέλομεν δημοσιεύση όλα τά όνόματα τών περισσότερων έπαρχιακών έπιτροπών στη Β. Έλλάδα.

— Στη Ζάκυνθο ή κίνηση τής Ε.Ε.Ν. άρχισε ν' άποδινή καρπούς γύρω άπό ένα σημαντικό πυρήνα που δημιούργησε ό συναδ. Διονύσιος Στράνης.

Η άνασυγκροτηθείσα έπιτροπή Πατρών άπετελέσθη, άπό τούς συναδ. Σ. Σπυρόπουλον, Φ. Παπαδόπουλον Γ. Σκούραν, Άθήνην και Οικονόμου.

— Στην Πελοπόννησο παρ' όλες τις δύσκολες συνθήκες ή ΕΕΝ όλο κι' αύξάνεται, κι' όπου ύπάρχει στερισμένη, τά άποτελέσματα είναι πολιτισμένο περιβάλλο έλλειψη του

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ο τρόπος και οι συνθήκες της διεξαγωγής του Δημοψηφίσματος, οι διεθνείς συνθήκες ή έλλειψη του Διεθνούς κύρους που θάδιναν στο αποτέλεσμα οι παρατηρητές, δημιουργούν μια εξαιρετικά κρίσιμη Κατάσταση, για το Μέλλον κρίσιμη, γιατί θά'ναι αδύνατο να δοθῆ μια οποιαδήποτε λύση στα προβλήματα αφού στην ουσία θά'χει προστεθεί και ένα άλλο, που χωρίς να'ναι λυμένο θά δημιουργήσει μια πραγματική κατάσταση που διαρκώς θά παρασύρει στο χειρότερο τη ζωή του τόπου.

Η προϋπόθεση για την οποία απ' την απελευθέρωση και δώθε αγωνιστήκαμε δηλαδή ν' αρχίσει να λειτουργεί στην Ελλάδα το Κοινοβουλευτικό πολιτεύμα, κάνοντας αρχή απ' τις εκλογές της 31 Μαρτίου θά κινδυνεύσει. Το βαρύν καθήκον είναι να βρεθούν οι τρόποι, που θά εμποδίσουν την καταδίκη της Ελλάδας στη συνείδηση όλου του Κόσμου σά χώρας φασιστικής, γιατί κάτι τέτοιο, που θά σήμαινε την Καταστροφή της πρέπει να εμποδισθῆ με κάθε θυσία.

Έξυγιάσιση

Το ψήφισμα περί έξυγιάσεως ψηφίστηκε από την πλειοψηφία της επιτροπής. Το κόμμα των Φλελευθέρων και το Ε.Ε.Κ. διά του κ. Καλλία ρητά και κατηγορηματικά το καταψήφισαν. Γιατί αποτελεί τον πιο στυγνό και άπαισιο ήθικo έκβιασμό των υπαλλήλων που εξαργώνονται από το κράτος. Πώς την έννοσύν την εκκαθάριση το λένε: «Οποιος δέν φωνάζει «Έρχεται» θά φύγει». Μικρό παράδειγμα ή Έταιρεία Διπασμάτων. Μέχρι της στιγμής απολυθήκανε υγιδόντα εργάτες μέλη της Ε.Ε.Ν. Οι συνάδελφοι που χάσανε το ψωμί τους ως είναι βέβαιοι ότι γρήγορα θά σαρωθῆ ή κυβερνητική άνηθικότητα και κραιπάλη. Μέχρι τότε όλοι είμαστε στο πλευρό τους.

Οι διεκδικήσεις μας

Περίεργο άλλ' άληθινό. Στο συμβούλιο των 21 άκούστηκε ο Γεωργηκέφ. Βρέθηκαν αντιπρόσωποι Έθνών που μαζί τους ή Ελλάδα αγωνίστηκε απ' την πρώτη στιγμή που υποστήριξαν τον πρώτο Φασίστα Κυβερνήτη των Βαλ-

τραμπουκισμού και μια υποφερτή ζωή δημοκρατικής έλευθερίας.

Τα Νιάτα χαιρετίζουν τους ένωτικούς νέους της Κορίνθου, του Αγίου, των Πατρών, του Πύργου, της Τριπόλεως, της Καλαμάτας μά κι' όλους τους άλλους από το Ηράκλειο της Κρήτης μέχρι να Γιαννισά κι' από την Άλεξανδρούπολη μέχρι τη Ζάκυνθο και πιστεύουν πως κάνουν όλο το χρέος τους μένοντας αδιάλλακτοι μαχητές των αρχών μας, έχοντας υπ' όψιν πως οι ποικιλώνυμοι έχθροι δέν πρέπει να κερδίσουν ούτε μιά από τις επάλξεις μας, έχοντας συνείδηση πως αποτελούν τη μόνη προϋπόθεση της δημιουργίας του λαϊκού ρεύματος που μαχόμενοι και μόνον μαχόμενοι σκληρά αδιάκοπα, θά κερδίσουν τις μάξες του Έλληνικού λαού και που μόνον αθῆ θά μπορέσει να σώσει την Ελλάδα.

κάνειαν 1934 Κυβέρνηση Σβένο) και το σωβινιστικό και βαθύτατα φασιστικό λαό του, αυτόν που μέχρι της εισόδου των Ρώσων στη Βουλγαρία χειροκροτούσε τους Νάτσι, κι, αγωνίζοταν στο πλευρό τους. Δέν τώκαναν, γιατί άρνούται τις θυσίες και τους άγώνες του Έλλην. λαού, τώπε κι' ο Βισίνσκυ γράφει ο «Ρίζος», αλλά, γιατί θέλουν να εμποδίσουν την τυχοδιωκτική πολιτική της μοναρχοφασιστικής Κυβέρνησης, που βάζει σε κίνδυνο την ειρήνη των Βαλκανίων. Οι θυσίες του λαού μας και το δίκαιο του, ή αξίωση του να ένωθῆ με τ' αδέρφια του της Β. Ήπειρου και της Κύπρου και ν' ασφαλίστῆ από τους επίδρομείς και Φασίστες Βούλγαρους δέν βάζει σε κανένα κίνδυνο την Ειρήνη των Βαλκανίων, αντίθετα ή εξασφάλιση της την διασφαλίζει και τούτο δέν είναι υπόθεση του κ. Τσαλδάρη ή του οποιουδήποτε εκπροσώπου της παράταξής του. Είναι αξίωση όλoκληρου του λαού και του Έθνους.

Οι «Λαϊκοί»

Το «Λαϊκό» Κόμμα υποσχέθηκε τάξη, νοικοκυριό, ήσυχία κι' ασφάλεια. Έπειδή αυτά πέτυχε να τα διασφαλίσει τόσο καλά μέχρι σήμερα, ως φαντασθοῦμε τι έχει να γίνει αν μονιμοποιηθῆ στην έξουσία με την Έπιστροφή του Άρχηγού.

Προσώσεις

Τι να την κάνουμε την Β. Ήπειρο αφού οι Άγγλοι θά'ναι στην Ελλάδα; Το ότι οι Άγγλοι θά φύγουν απ' την Ελλάδα αλλά έν τῶ μεταξύ οι Φασίστες τραμποῦκοι θά έχουν έξοντώσει 100.000 Έλληνες στη Β. Ήπειρο αυτό δέν έχει καμία σημασία για το σύντροφο που αγωνίζεται για το λαό μας μόνο όταν το επιτρέπουν τα συμφέροντα του Γκεωργηκέφ, Χόντζα κλπών.

Η ΕΛΔ

Η «Μάχη» σε σημείωμα της μῆς κατηγορεί για κρυφομοναρχικούς. Έκτός που το ύπόμνημα του Π. Κανελλόπουλου δέν περιορίζεται στα λίγα λόγια της «Μάχης» ρωτῶμε την ΕΛΔ, συγκρότημα ούραγο του Πολιτικού γραφείου του Κ.Κ.Ε. έκανε και κάνει κανέναν άλλος από το Κ.Κ.Ε. μεγαλύτερο άγώνα για την επάνοδο του Βασιληά;

Άπορία

Η σύνταξη δέν μπορεί ν' άπαλλαγή από τον πειρασμό να υποβάλει το ερώτημα: Διά ποίον λόγον ο γνωστός βουλευτής Άθηνών Ε. Κουλουμβάκης θεωρεί ως πλέον άνηθικον περίοδον της Έλληνικής Ιστορίας την 4ην Αύγουστου ένῶ είναι ο πιστότερος υπερασπιστής του δημιουργού της.

Ο ήγέτης

Με άφάνταστη μανία και βιαιότητα, κτύπησαν μέσα στη Βουλή οι φασίστες και δοσίλογοι τον Π. Κανελλόπουλον. Κρατώντας ψηλά τη σημαία της Ελλάδας της έθνικής υπερηφάνειας, μαχητής ακατάβλητος της δημοκρατίας, απέδειξε πως πραγματικά είναι ο ήγέτης που μιά μέρα θά σταματήσει και θά άντατρέψει το άντεθνικό τους έργο.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΕΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΜΕ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟ

ΤΑ

“ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΙΑΤΑ,”

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΛΛΟΥΡΔΑ

ΣΟΛΩΝ Ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

Πωλείται σ' όλα τὰ βιβλιοπωλεία

Τό βιβλίό αυτό πρέπει νά διαβαστεί από κάθε
ζωντανό νέο